
Document de ședință

A9-0194/2022

24.6.2022

RAPORT

referitor la sărăcia femeilor în Europa
(2021/2170(INI))

Comisia pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen

Raportoare: Lina Gálvez Muñoz

Raportoare pentru aviz (*):

Lucia Ďuriš Nicholsonová, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

(*) Procedura comisiei asociate – articolul 57 din Regulamentul de procedură

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	25
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	41
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	42

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la sărăcia femeilor în Europa (2021/2170(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 8, 9, 151, 153 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a UE și în special prevederile sale referitoare la drepturile sociale și la egalitatea dintre bărbați și femei,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, principiul „a nu lăsa pe nimeni în urmă” și, în special, obiectivul nr. 1 care vizează eradicarea sărăciei, obiectivul nr. 5 care vizează realizarea egalității de gen și îmbunătățirea condițiilor de viață ale femeilor și obiectivul nr. 8 care vizează obținerea unei creșteri economice durabile,
- având în vedere Strategia UE de creștere economică, „Europa 2020”, în special obiectivul de reducere a numărului de europeni care trăiesc sub pragul sărăciei la nivel național cu 25 % până în 2020, ceea ce ar însemna ieșirea din sărăcie a peste 20 de milioane de persoane, precum și necesitatea de a mobiliza la maximum sistemele de securitate socială și de pensii ale statelor membre, în vederea asigurării unui ajutor corespunzător pentru venit,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
- având în vedere Convenția nr. 190 a Organizației Internaționale a Muncii privind eliminarea violenței și a hărțuirii în lumea muncii,
- având în vedere planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale,
- având în vedere Recomandarea (UE) 2021/1004 a Consiliului din 14 iunie 2021 de instituire a unei garanții europene pentru copii¹,
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității

---

¹ JO L 223, 22.6.2021, p. 14.

- de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă²,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor³ (Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată),
  - având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020, intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152),
  - având în vedere rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind femeile și sărăcia în Uniunea Europeană⁴,
  - având în vedere rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la sărăcia în rândul femeilor în Uniunea Europeană⁵,
  - având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2011 referitoare la spiritul întreprinzător al femeilor în întreprinderile mici și mijlocii⁶,
  - având în vedere rezoluția sa din 26 mai 2016 intitulată „Sărăcia: o perspectivă de gen”⁷,
  - având în vedere rezoluția sa din 4 aprilie 2017 referitoare la femei și rolul lor în zonele rurale⁸,
  - având în vedere rezoluția sa din 14 iunie 2017 referitoare la necesitatea unei strategii a Uniunii Europene pentru a eradica și a preveni decalajul dintre pensiile bărbaților și cele ale femeilor⁹,
  - având în vedere rezoluția sa din 3 octombrie 2017 referitoare la capacitarea economică a femeilor în sectoarele publice și private din UE¹⁰,
  - având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2018 referitoare la serviciile de îngrijire în UE pentru îmbunătățirea egalității de gen¹¹,
  - având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la egalitatea de gen și politicile fiscale în UE¹²,
  - având în vedere rezoluția sa din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare

---

² JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

³ JO L 188, 12.7.2019, p. 79.

⁴ JO C 233E, 28.9.2006, p. 130.

⁵ JO C 199E, 7.7.2012, p. 77.

⁶ JO C 51E, 22.2.2013, p. 56.

⁷ JO C 76, 28.2.2018, p. 93.

⁸ JO C 298, 23.8.2018, p. 14.

⁹ JO C 331, 18.9.2018, p. 60.

¹⁰ JO C 346, 27.9.2018, p. 6.

¹¹ JO C 363, 28.10.2020, p. 80.

¹² JO C 411, 27.11.2020, p. 38.

între femei și bărbați¹³,

- având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la perspectiva de gen în perioada crizei COVID-19 și după această criză¹⁴,
- având în vedere rezoluția sa din 7 iulie 2021 intitulată „Îmbătrânirea populației vechiului continent – posibilități și provocări legate de politica privind îmbătrânirea populației după 2020”¹⁵,
- având în vedere rezoluția sa din 10 februarie 2021 referitoare la reducerea inegalităților, cu accent special asupra sărăciei persoanelor încadrate în muncă¹⁶,
- având în vedere concluziile Consiliului din 10 decembrie 2019 intitulate „Economii caracterizate prin egalitatea de gen în UE: calea de urmat”,
- având în vedere raportul din 5 martie 2020 al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) intitulat „Beijing+25: a cincea evaluare a punerii în aplicare a Platformei de acțiune de la Beijing în statele membre ale UE”,
- având în vedere raportul din 27 mai 2020 al Organizației Internaționale a Muncii intitulat „COVID-19 și lumea muncii. A patra ediție”,
- având în vedere sinteza politică a Eurofound și EIGE din 15 iulie 2021 intitulată „Upward convergence in gender equality: How close is the Union of equality?” (Convergență în sens ascendent în egalitatea de gen: Cât de aproape este Uniunea de egalitate?),
- având în vedere studiul din decembrie 2017 comandat de Departamentul tematic C pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale din cadrul Direcției Generale Politici Interne a Parlamentului, intitulat „Gender perspective on access to energy in the EU” (Perspectivă de gen asupra accesului la energie în UE),
- având în vedere indicii egalității de gen pe 2019 și 2020 ai EIGE,
- având în vedere documentul de poziție din iunie 2021 elaborat de Make Mothers Matter și intitulat „Mothers’ Poverty in the EU” (Sărăcia cu care se confruntă mamele în UE),
- având în vedere evaluarea Strategiei anuale pentru 2021 privind creșterea durabilă și propunerea de raport comun privind ocuparea forței de muncă pe 2021 realizată în februarie 2021 de către Rețeaua europeană de combatere a sărăciei și intitulată „Working towards a Socially Inclusive and Poverty-proof Recovery from the COVID-19 Pandemic” (Împreună pentru o redresare incluzivă social și capabilă să asigure protecție împotriva sărăciei în urma pandemiei de COVID-19),
- având în vedere studiul din 19 mai 2021 al Departamentului tematic pentru drepturile

---

¹³ JO C 331, 17.8.2021, p. 5.

¹⁴ JO C 456, 10.11.2021, p. 191.

¹⁵ JO C 99, 1.3.2022, p. 122.

¹⁶ JO C 465, 17.11.2021, p. 62.

cetățenilor și afaceri constituționale din cadrul Direcției Generale Politici Interne a Parlamentului intitulat „COVID-19 and its economic impact on women and women’s poverty: Insight from 5 European Countries” (COVID-19 și impactul său economic asupra femeilor și sărăciei în rândul femeilor - experiența a cinci țări europene),

- având în vedere studiul din 14 iunie 2021 comandat de Departamentul tematic C pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale din cadrul Direcției Generale Politici Interne a Parlamentului, intitulat „Gender equality: Economic value of care from the perspective of the applicable EU funds” (Egalitatea de gen: valoarea economică a îngrijirii din perspectiva fondurilor UE alocate),
  - având în vedere rezoluția sa din 14 aprilie 2016 referitoare la îndeplinirea obiectivului de combatere a sărăciei în contextul creșterii cheltuielilor curente ale gospodăriilor¹⁷ și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen în acest sens,
  - având în vedere activitatea Platformei europene pentru combaterea fenomenului lipsei de adăpost, lansată în iunie 2021,
  - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen (A9-0194/2022),
- A. întrucât egalitatea de gen este o valoare fundamentală a Uniunii, consacrată la articolul 2 din TUE; întrucât articolul 8 din TFUE stabilește principiul integrării perspectivei de gen;
- B. întrucât eradicarea sărăciei este una dintre prioritățile Uniunii, fiind consacrată la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și este un obiectiv principal al Planului de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, reflectând angajamentul Uniunii de a combate sărăcia în politicile sale;
- C. întrucât, în UE, numărul femeilor care trăiesc în sărăcie este în continuare mai mare decât cel al bărbaților¹⁸; întrucât, în ciuda reducerii sărăciei în UE, atât în rândul femeilor, cât și al bărbaților, femeile continuă să fie afectate în mod disproporționat mai mult de sărăcie și de riscul de excluziune socială decât bărbații, în special femeile care se confruntă cu forme intersecționale de discriminare; întrucât, în 2020, riscul de sărăcie și de excluziune socială (ARPE) în UE a fost mai mare pentru femei (22,9 %) decât pentru bărbați (20,9 %), deși în ambele cazuri a scăzut din 2015 (24,9 % și, respectiv, 23,1 %); întrucât, începând din 2017, decalajul de gen în materie de sărăcie a crescut în

---

¹⁷ JO C 58, 15.2.2018, p. 192.

¹⁸ Pagina web a Eurostat intitulată „Living conditions in Europe – poverty and social exclusion” (Condiții de viață în Europa – sărăcie și excluziune socială), consultată la 30 mai 2022. Disponibilă la: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Living_conditions_in_Europe_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=544210

21 de state membre¹⁹; întrucât, potrivit datelor, ratele sărăciei în rândul femeilor variază foarte mult de la un stat membru la altul; întrucât, din cauza corelației puternice dintre sărăcia în rândul femeilor și sărăcia în rândul copiilor, 1 din 4 copii din UE sunt expuși riscului de sărăcie sau de excluziune socială;

- D. întrucât, potrivit estimărilor pentru 2019 în UE-27, femeile sunt deosebit de afectate de riscul de sărăcie (AROE), rata sărăciei situându-se la 17,1 % după transferurile sociale; întrucât, de la începutul pandemiei de COVID-19, femeile au fost afectate în mod disproporționat în sfera socioeconomică, inclusiv, în unele cazuri, de pierderea locului de muncă; întrucât rata de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor a scăzut și mai mult decât în timpul recesiunii din 2008; întrucât acest lucru se datorează, printre altele, creșterii activităților de îngrijire, casnice și educaționale neremunerate efectuate în principal de femei și, de asemenea, a dus la o creștere a sărăciei în rândul femeilor; întrucât, chiar înainte de pandemia de COVID-19, majoritatea persoanelor care ocupau posturi temporare și cu fracțiune de normă erau femei, în special în sectorul serviciilor, și întrucât pandemia a accentuat această tendință; întrucât efectele pandemiei de COVID-19 nu sunt încă pe deplin înțelese și întrucât impactul socioeconomic va continua să fie resimțit în următorii ani; întrucât, prin urmare, este esențial să se examineze sărăcia în rândul femeilor în contextul gestionării și al consecințelor crizei provocate de pandemia de COVID-19; întrucât măsurile luate pentru a ieși din criza financiară din 2008 nu au fost suficiente pentru a reduce sărăcia în rândul femeilor; întrucât finanțarea în mai mică măsură a serviciilor publice sociale și scăderea salariilor afectează în mod disproporționat femeile, din cauza dependenței lor mai mari de serviciile publice sociale și de prestațiile sociale;
- E. întrucât integrarea perspectivei de gen înseamnă luarea în considerare a diferențelor de gen în cadrul întregului ciclu de elaborare a politicilor și adăugarea unei abordări intersecționale care să țină seama de diversitatea femeilor și bărbaților atunci când se elaborează, se pun în aplicare și se evaluează politici, programe și proiecte, pentru a întări egalitatea de gen; întrucât, până în prezent, politicile UE nu au integrat cu adevărat această perspectivă și nici nu au inclus o abordare intersecțională;
- F. întrucât articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană angajează Uniunea să combată „excluziunea socială și discriminările” și să promoveze „justiția și protecția sociale [și] egalitatea între femei și bărbați”, în conformitate cu conceptul de economie socială de piață; întrucât planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale are obiectivul specific de a reduce numărul persoanelor expuse riscului de sărăcie cu cel puțin 15 milioane, dintre care 5 milioane de copii, până în 2030; întrucât agendele socială, ecologică și privind egalitatea de gen sunt interconectate și împărtășesc obiectivele de asigurare a unei creșteri durabile și a unei distribuții echitabile a resurselor; întrucât discuțiile referitoare la revizuirea modelului actual al UE de guvernare socioeconomică ar trebui să ia în considerare angajamentul UE de a reduce inegalitățile și de a eradică sărăcia, în special sărăcia în rândul femeilor;
- G. întrucât raportorul special al ONU privind sărăcia extremă și drepturile omului, Olivier De Schutter, a subliniat că Uniunea Europeană ar trebui să elaboreze o strategie de

---

¹⁹ Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, „Indicele egalității de gen 2020: Digitalizarea și viitorul muncii”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2020.

combatere a sărăciei la nivelul UE, care să asigure o abordare structurală și amplă a eradicării sărăciei în rândul femeilor; întrucât este necesar un contract social mai echitabil pentru Uniunea Europeană post-pandemie, inclusiv politici economice care să vizeze reducerea inegalităților economice;

- H. întrucât sărăcia părinților conduce adesea la sărăcie în rândul copiilor; întrucât investițiile în politici de sprijinire a femeilor îmbunătățesc, de asemenea, condițiile de viață ale familiilor lor, în special ale copiilor lor; întrucât Uniunea și statele membre trebuie să respecte, să protejeze și să garanteze drepturile copiilor în conformitate cu Tratatul Uniunii Europene; întrucât drepturile copiilor sunt puse în pericol în situații de sărăcie; întrucât eradicarea sărăciei în rândul copiilor este inclusă în principiul 11 al Pilonului european al drepturilor sociale;
- I. întrucât familiile monoparentale sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie și de excluziune socială și în cazul lor este mai mare probabilitatea de a transmite sărăcia pe mai multe generații; întrucât în 85 % dintre familiile monoparentale părintele singur este o femeie; întrucât, în 2020, 42,1 % din populația UE care trăiește în gospodării cu un singur adult și cu copii aflați în întreținere era expusă riscului de sărăcie sau de excluziune socială;
- J. întrucât sărăcia în rândul femeilor este rezultatul unei discriminări pe tot parcursul vieții; întrucât stereotipurile de gen influențează încă diviziunea muncii în gospodărie, în educație, la locul de muncă și în societate, precum și accesul la putere și la procesul decizional; întrucât munca de îngrijire și munca casnică neremunerată, efectuată în cea mai mare parte de femei, impune femeilor o sarcină disproporționată; întrucât, la nivel global, femeile reprezintă peste 70 % dintre lucrătorii din sectorul sănătății și al îngrijirii; întrucât aceste tipuri de locuri de muncă au fost subevaluate în mod sistematic, deoarece au fost și sunt încă realizate gratuit de către femei în cadrul gospodăriilor; întrucât femeile au salarii mai mici decât bărbații; întrucât femeile au mai multe contracte cu fracțiuni de normă din cauza lipsei de timp; întrucât femeile se confruntă cu sărăcia persoanelor încadrate în muncă, ceea ce duce la riscuri mai mari de sărăcie și excluziune socială din cauza intensității scăzute a utilizării forței de muncă;
- K. întrucât ar trebui să se acorde atenția cuvenită recomandărilor Pilonului european al drepturilor sociale privind egalitatea de gen, egalitatea de șanse și sprijinul activ pentru ocuparea forței de muncă;
- L. întrucât sărăcia în rândul femeilor este multidimensională și, din acest motiv, trebuie să combatem toate cauzele și consecințele tuturor aspectelor sărăciei în rândul femeilor, inclusiv lipsurile materiale, dar și lipsa accesului la diferite resurse și servicii, ceea ce le limitează capacitatea de a se bucura pe deplin de cetățenia lor; întrucât sărăcia în rândul femeilor este influențată direct de lipsa unei evaluări echitabile a muncii desfășurate în principal de femei, de întreruperile de activitate din cauza concediului de maternitate sau a responsabilităților de îngrijire, de împărțirea inegală a responsabilităților de îngrijire și muncă casnică neremunerată și de segregarea din educație și, ulterior, de pe piața muncii; întrucât sărăcia în rândul femeilor duce la excluderea lor din anumite aspecte sociale și politice ale vieții; întrucât, în același timp, lipsa unui acces adecvat la resurse și servicii sporește riscul femeilor de a cădea în sărăcie sau de a rămâne în sărăcie, ceea ce demonstrează interdependența reciprocă dintre sărăcie și excluziunea

socială și politică;

- M. întrucât sărăcia nu afectează femeile și bărbații în același mod și întrucât, prin urmare, pentru a înțelege mai bine feminizarea sărăciei, trebuie luați în considerare și indicatori cum ar fi vârsta, speranța de viață, inegalitatea veniturilor, diferența de remunerare între femei și bărbați, tipul de gospodărie și transferurile sociale; întrucât crearea de sinergii între diferitele acțiuni desfășurate și măsurile politice care sprijină egalitatea de gen în ocuparea forței de muncă, educația, politicile fiscale și locuințele pot contribui la combaterea într-un mod mai eficace a cauzelor profunde ale sărăciei și excluziunii sociale;
- N. întrucât riscul de sărăcie și de excluziune socială este mai ridicat în rândul anumitor grupuri de femei, cum ar fi mamele singure, femeile cu vârsta de peste 65 de ani, femeile cu dizabilități, femeile cu un nivel scăzut de educație și femeile care provin din familii de migranți;
- O. întrucât, la nivelul populației statelor UE-27, femeile depășesc ca număr bărbații la vârste mai înaintate; întrucât, în 2019, erau de două ori mai multe femei foarte în vârstă (de 85 de ani sau mai mult) decât bărbați foarte în vârstă; întrucât evoluția îmbătrânirii va avea implicații profunde pentru guverne, întreprinderi și societatea civilă, afectând mai ales sistemele de sănătate și de asistență socială, piețele muncii, finanțele publice și drepturile la pensie;
- P. întrucât cifrele arată că, în medie, în UE, 29,5 % dintre femeile cu dizabilități sunt expuse riscului de sărăcie și de excluziune socială, comparativ cu 27,5 % dintre bărbații cu dizabilități;
- Q. întrucât femeile care aparțin unor grupuri mai vulnerabile, cum ar fi femeile tinere, femeile cu dizabilități, femeile care provin dintr-un context de migrație, femeile rome, femeile care aparțin minorităților religioase sau etnice, precum și femeile LGBTQI+ se confruntă cu forme suplimentare și transversale de discriminare în ceea ce privește accesul la educație, asistența medicală, ocuparea forței de muncă și serviciile sociale și, prin urmare, sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie;
- R. întrucât romii sunt discriminați în ceea ce privește accesul la inițiativele privind ocuparea forței de muncă, cum ar fi Garanția pentru tineret; întrucât serviciile publice de ocupare a forței de muncă adesea nu au capacitatea de a ajunge la aceste persoane sau aplică practici de discriminare indirectă;
- S. întrucât, în ceea ce privește datele referitoare la sărăcie, unitatea statistică pentru gospodării definește sărăcia din cadrul gospodăriilor și nu ia în considerare inegalitățile de gen la repartizarea internă a resurselor, îngreunând obținerea unor date fiabile defalcate pe gen;
- T. întrucât sărăcia în rândul femeilor crește riscul lipsei de adăpost și al sărăciei energetice și îngreunează accesul la o locuință decentă; întrucât sunt necesare măsuri de politică adaptate în mod specific părinților singuri;
- U. întrucât egalitatea de gen pe piața muncii este un instrument important pentru eliminarea sărăciei în rândul femeilor, de care beneficiază nu numai femeile, ci și

economia în ansamblu, având un impact pozitiv asupra PIB-ului, asupra nivelurilor de ocupare a forței de muncă și asupra productivității; întrucât îmbunătățirea egalității de gen ar conduce, până în 2050, la o creștere a PIB-ului Uniunii pe cap de locuitor de 6,1 până la 9,6 % și la un număr suplimentar de 10,5 milioane de locuri de muncă, de care ar beneficia atât femeile, cât și bărbații;

- V. întrucât, deși munca în sectoarele dominate de femei este esențială și are o valoare socioeconomică ridicată, ea este subevaluată și plătită mai puțin decât munca în sectoarele dominate de bărbați; întrucât este urgent nevoie să se reevalueze dacă salariile în sectoarele dominate de femei sunt adecvate în raport cu valoarea lor socială și economică și să se crească salariile minime, venitul minim și transparența salarială în reglementările UE;
- W. întrucât dreptul la muncă este o condiție prealabilă esențială pentru ca femeile să se bucure de independență economică, împlinire profesională și drepturi egale efective; întrucât munca precară ar trebui astfel eradicată prin aplicarea obligatorie a principiului conform căruia pentru fiecare loc de muncă efectiv ar trebui să existe un post permanent, precum și prin recunoașterea și consolidarea dreptului la muncă cu drepturi;
- X. întrucât diferența medie de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă se ridică la 11,5 %, femeile fiind disproporționat de mult reprezentate în sectoarele cu locuri de muncă slab remunerate și precare; întrucât femeile sunt mai reprezentate în forme de muncă flexibile, contracte atipice și flexibile (muncă cu fracțiune de normă, muncă temporară etc.); întrucât femeile se confruntă cu discriminări în ceea ce privește sarcina și maternitatea; întrucât diferența de remunerare dintre bărbați și femei în UE a fost de 14,1 % în 2019, deși au existat diferențe semnificative între statele membre²⁰; întrucât, începând din 2010, decalajul de câștiguri dintre femei și bărbați a crescut în 17 state membre, în timp ce decalajul de venituri dintre femei și bărbați a crescut în 19 state membre, ceea ce a determinat creșterea generală a inegalității de gen în UE din perspectiva câștigurilor și a veniturilor²¹; întrucât aproximativ 10 % din populația activă din UE este expusă riscului de sărăcie și, în principal, femeile sunt cele care primesc un salariu minim sau mai mic decât salariul de subzistență, acest lucru datorându-se, printre altele, unei implicări mai mari a femeilor în economia informală; întrucât combaterea muncii nedeclarate și stabilirea unor niveluri adecvate și echitabile ale salariilor minime care să asigure un nivel de trai decent pot contribui la reducerea inegalității salariale, a diferenței de remunerare între femei și bărbați și a sărăciei în rândul femeilor;
- Y. întrucât Carta socială europeană recunoaște dreptul tuturor lucrătorilor și, prin urmare, al lucrătoarelor, la o remunerație echitabilă care este suficientă pentru un nivel de trai decent pentru ei înșiși și pentru familiile lor, precum și dreptul la plată egală pentru muncă de valoare egală; întrucât aceasta stabilește și dreptul la protecție împotriva sărăciei și a excluziunii sociale și contribuie la reducerea diferențelor de remunerare

---

²⁰ Pagina web a Eurostat intitulată „Gender pay gap statistics” (Statistici privind diferența de remunerare între femei și bărbați), consultată la 30 mai 2022. Disponibilă la: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Gender_pay_gap_statistics

²¹ „Gender pay gap statistics”.

existente între bărbați și femei;

- Z. întrucât rata persoanelor transgen cu locuri de muncă plătite se ridică la doar 51 %, față de 69,3 % din populația generală; întrucât șomajul constituie o problemă deosebită pentru femeile transgen, care se confruntă cu un risc de șomaj de aproape trei ori mai mare decât media populației generale²²;
- AA. întrucât doar 20,7 % dintre femeile cu dizabilități și 28,6 % dintre bărbații cu dizabilități ocupă un loc de muncă cu normă întreagă; întrucât, în unele state membre, persoanele cu dizabilități își pierd adesea ajutorul pentru dizabilitate în momentul ocupării unui loc de muncă, ceea ce mărește riscul de sărăcie în ciuda faptului că sunt încadrate în muncă;
- AB. întrucât, din cauza dezechilibrelor create de inegalitățile persistente de-a lungul vieții, diferența de pensii între bărbați și femei se ridică, în medie, la 29,4 % în 2019²³; întrucât acest decalaj în materie de pensii înseamnă că femeile sunt mai susceptibile să ajungă sub pragul sărăciei pe măsură ce îmbătrânesc, ținând seama, de asemenea, de faptul că speranța de viață a femeilor este mai mare decât speranța de viață a bărbaților, ceea ce accentuează consecințele sărăciei și ale excluziunii sociale; întrucât o mai mare incluziune a forței de muncă pe tot parcursul vieții unei persoane va contribui la eliminarea disparității de gen în ceea ce privește pensiile;
- AC. întrucât revoluția tehnologică și digitală la care asistăm sporește progresul digital și noile oportunități de afaceri și întrucât această revoluție tehnologică și digitală modifică modelele economice, sistemele sociale și piața muncii; întrucât toate persoanele din societatea noastră, în special femeile, trebuie să aibă șansa de a participa la această prosperitate;
- AD. întrucât trebuie să se promoveze în continuare politici menite să crească participarea femeilor în domeniile științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM) și al inteligenței artificiale și adoptarea unei abordări pe mai multe niveluri a disparității de gen de la toate nivelurile educației și ocupării forței de muncă în sectorul digital;
- AE. întrucât fetele obțin performanțe mai bune la școală decât băieții, dar adesea întâmpină dificultăți mai mari sau sunt împiedicate să transpună acest succes educațional în realizări profesionale din cauza presiunilor familiale sau de altă natură;
- AF. întrucât femeile care trăiesc în zonele rurale sunt afectate în mod special de sărăcie; întrucât multe femei care trăiesc în zonele rurale nu sunt nici măcar înregistrate pe piața forței de muncă sau înregistrate ca șomere; întrucât rata șomajului în rândul femeilor din zonele rurale este extrem de ridicată, iar cele care sunt angajate au venituri foarte mici; întrucât femeile din zonele rurale au acces limitat la educație;
- AG. întrucât o abordare comună a UE în sectorul îngrijirii, pe lângă politicile statelor membre, ar crea o valoare adăugată semnificativă; întrucât femeile desfășoară mai des activități de îngrijire neremunerată decât bărbații, iar îngrijirea copiilor sau a

---

²² <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/7341d588-ddd8-11ea-adf7-01aa75ed71a1>

²³ Articolul Eurostat din 3 februarie 2021 intitulat „Closing the gender pension gap?” (Eliminarea diferențelor în materie de pensii între femei și bărbați?).

persoanelor dependente este, prin urmare, unul dintre cele mai frecvente motive pentru care femeile își reduc timpul de lucru sau se retrag de pe piața muncii; întrucât femeile își întrerup mai regulat cariera sau ocupă locuri de muncă pe termen scurt, cu fracțiuni de normă, precare sau chiar informale, care pot fi adaptate la un program de îngrijire, ceea ce le afectează veniturile și contribuțiile la fondurile de pensii și, prin urmare, acest lucru are un impact asupra independenței lor economice la bătrânețe; întrucât accesul universal la servicii și facilități sociale și de asistență medicală de înaltă calitate, la prețuri accesibile, cum ar fi îngrijirea copiilor preșcolari și educația sau îngrijirea altor persoane dependente, este esențial nu numai pentru a evita amplificarea sărăciei, în special pentru femei, ci și pentru a face ca economia să servească interesul public; întrucât investițiile în aceste servicii au, prin urmare, un impact pozitiv asupra independenței economice a femeilor și a capacității acestora de a participa pe piața muncii; întrucât măsurile de protecție socială sunt absolut esențiale pentru a combate sărăcia în rândul femeilor nu numai din punct de vedere economic, ci și în multidimensionalitatea sa;

- AH. întrucât sărăcia exacerbează impactul violenței pe criterii de gen asupra femeilor, deoarece dificultățile economice din ce în ce mai mari fac ca femeilor care au un partener violent să le fie greu să îl părăsească; întrucât violența de gen este o problemă structurală care poate fi întâlnită în toate grupurile socioeconomice și nu are legătură cu originea sau convingerile; întrucât sărăcia expune femeile la un risc mai mare de trafic și de exploatare sexuală, deoarece face ca acestea și familiile lor să fie dependente din punct de vedere economic de agresorii lor; întrucât violența de gen contribuie, de asemenea, la sărăcie și excluziune socială, deoarece are consecințe asupra sănătății și poate duce la pierderea locului de muncă și la lipsa de adăpost;
- AI. întrucât hărțuirea la locul de muncă, inclusiv hărțuirea sexuală și psihologică, ale căror victime sunt, de obicei, femeile, are un efect descurajant asupra acestora, conducând printre altele la creșterea absenteismului, la reducerea productivității și, în consecință, la pierderea de venituri, și contribuie la scoaterea lor de pe piața muncii, cu impact negativ asupra carierei și a independenței economice individuale; întrucât raportarea hărțuirii la locul de muncă poate duce la concedierea sau marginalizarea victimei;
- AJ. întrucât politicile fiscale actuale ale UE și de la nivel național accentuează disparitățile de gen existente; întrucât aceste sisteme reproduc rolurile tradiționale de gen și descurajează femeile să intre, să rămână și, în special, să se întoarcă pe piața muncii;
- AK. întrucât se estimează că, în prezent, una din zece fete nu își pot permite produse sanitare; întrucât, în rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la egalitatea de gen și politicile fiscale în UE, Parlamentul a solicitat tuturor statelor membre să elimine așa-numita „taxă pe îngrijiri și pe tampoane”, prin utilizarea flexibilității introduse în Directiva TVA și prin aplicarea unor scutiri fiscale sau a unor cote de TVA de 0 % pentru aceste bunuri de bază esențiale;
- 1. subliniază că, potrivit Eurostat, în prezent există 64,6 milioane de femei și 57,6 milioane de bărbați care trăiesc în sărăcie în statele membre ale UE, ceea ce arată că impactul sărăciei asupra femeilor și a bărbaților este diferit; invită Comisia să elaboreze o strategie europeană ambițioasă de combatere a sărăciei pentru 2030, cu obiective concrete de reducere a sărăciei și cu accent pe eradicarea sărăciei în rândul

femeilor și întreruperea ciclului de transmitere de la o generație la alta a riscurilor de sărăcie;

2. subliniază că sărăcia în rândul femeilor trebuie analizată dintr-o perspectivă intersecțională, ținând seama, în cadrul acestei analize, de dimensiunea de gen, ceea ce presupune luarea în considerare a formelor de discriminare intersecționale, pe baza unor caracteristici precum contextul socioeconomic, originea de migrant și originea etnică, vârsta, orientarea sexuală, identitatea de gen și exprimarea de gen; solicită ca indicele egalității de gen al EIGE să fie inclus în tabloul de bord social; invită EIGE să furnizeze date defalcate pe criterii intersecționale și de gen și solicită statelor membre să utilizeze aceste date pentru a aborda mai bine provocările specifice fiecărei țări și pentru a dezvolta planuri naționale de redresare, precum și să îmbunătățească sinergiile între diferite pachete, fonduri și politici;
3. subliniază importanța politicilor care țin seama de provocarea demografică și promovează egalitatea de șanse pentru toți, în special pentru persoanele cele mai afectate de criză, precum și a asigurării faptului că toate oportunitățile de afaceri oferite de actuala revoluție tehnologică și digitală se concentrează asupra femeilor;
4. invită statele membre să desfășoare o activitate similară și regulată de colectare și analizare de date defalcate atunci când își elaborează sau își evaluează politicile și practicile, pentru a colecta informații și date referitoare la situația femeilor aflate în condiții precare specifice, cum ar fi femeile care suferă de precaritate energetică, decalaj digital, boli profesionale, subnutriție sau malnutriție;
5. îndeamnă Comisia și statele membre să abordeze în mod eficace inegalitățile cu care se confruntă femeile, luptând împotriva principalelor lor componente și, prin urmare, a barierelor de pe piața muncii, precum și acordând atenție aspectelor legate de accesul la servicii de calitate la prețuri accesibile, cum ar fi serviciile de îngrijire a copiilor și serviciile de îngrijire pe termen lung, și să promoveze accesul la sistemele publice de pensii pentru persoanele care desfășoară activități independente, persoanele inactive, șomeri (fie pe termen scurt, fie pe termen lung) sau persoanele cu un loc de muncă „atipic”;
6. constată că sărăcia continuă să fie evaluată în funcție de veniturile cumulate ale familiei, plecând de la ipoteza că toți membrii familiei câștigă la fel și distribuie resursele în mod egal; cere drepturi și calcule individualizate bazate pe venitul individual pentru a combate sărăcia în rândul femeilor ținând seama de amploarea sa reală;
7. solicită să se țină seama de o perspectivă multidimensională atunci când se măsoară sărăcia, inclusiv de lipsa timpului; invită Eurostat să coordoneze, împreună cu statele membre, un proces de elaborare a Anchetei europene privind utilizarea timpului care să țină seama de dimensiunea de gen și să stabilească periodicitatea realizării acestei anchete;
8. salută anunțarea de către Comisie a unei „strategii europene în domeniul îngrijirii”, însă solicită ca aceasta să nu se limiteze la măsuri relevante doar în sectorul îngrijirii și să asigure tranziția către o economie a îngrijirii caracterizată de o abordare holistică, care să țină seama de dimensiunea de gen și de toate etapele vieții, adoptând inclusiv măsuri pentru a promova sustenabilitatea ecologică, condițiile de muncă echitabile și salariile

adecvate, cu scopul de a menține atractivitatea sectorului îngrijirii, a pune capăt discriminării, a combate sărăcia, violența și abuzurile, stabilind totodată standarde minime și orientări de calitate adecvate privind îngrijirea pe tot parcursul vieții și oferind beneficii pentru îngrijitorii formali și informal, pentru îngrijitorii neplătiți și pentru persoanele pe care aceștia le îngrijesc; invită statele membre să creeze stimulente pentru angajatori pentru a promova un echilibru mai bun între viața profesională și cea privată;

9. observă că toate statele membre au mărit pachetele de îngrijire în timpul pandemiei și au introdus dispoziții speciale pentru gospodăriile monoparentale; îndeamnă statele membre să prelungească aceste dispoziții în timpul perioadei de redresare;
10. este convins că principiul „munca este cea mai bună metodă de combatere a sărăciei” nu se mai aplică în prezent, având în vedere sectoarele cu salarii mici, condițiile atipice și precare de muncă și dezmembrarea sistemelor de securitate socială și că funcționarea eficientă a negocierilor colective și a sistemelor de salarizare minimă este necesară pentru a construi o societate fără sărăcie;
11. invită Comisia și statele membre să garanteze o protecție financiară suficientă nu doar persoanelor care au un loc de muncă pe tot parcursul vieții, ci și celor care prestează muncă neremunerată de îngrijire a persoanelor aflate în întreținere și servicii de îngrijire a gospodăriei și educaționale, persoanelor care au un loc de muncă precar și celor care se confruntă cu perioade lungi de șomaj;
12. invită Comisia și statele membre să promoveze politici cu scopul de a elimina locurile de muncă precare și fracțiunea de normă involuntară, pentru a îmbunătăți situația femeilor pe piața muncii;
13. subliniază rolul esențial al femeilor care lucrează în sectorul social, al îngrijirii, al curățeniei, al educației, al sănătății și al comerțului cu amănuntul și care mențin societățile noastre funcționale, astfel cum a demonstrat criza provocată de pandemia de COVID-19; solicită ca munca realizată în mod tipic de femei să fie reanalizată și reevaluată și să se elaboreze și să se utilizeze instrumente transsectoriale neutre din punctul de vedere al genului de evaluare a locurilor de muncă, pentru ca munca în sectoarele dominate de femei să fie evaluată în mod mai adecvat și să fie remunerată mai corect, asigurându-se o remunerare egală pentru muncă egală și muncă de valoare egală și consolidând în același timp spiritul antreprenorial al femeilor din cadrul întreprinderilor mici și mijlocii;
14. constată că marea majoritate a lucrătorilor cu amănuntul și a personalului care se ocupă de curățenie este reprezentată de femei, cărora li se plătește adesea doar salariul minim, pandemia de COVID-19 expunându-le unui risc de sărăcie și mai ridicat; subliniază necesitatea urgentă de a crește salariile și de a combate munca precară; îndeamnă statele membre să îmbunătățească statutul cadrelor medicale din domeniul sănătății prin intermediul unor salarii și condiții de muncă decente și, mai ales, prin încheierea unor contracte de muncă adecvate;
15. subliniază că, pentru a combate aspectele multidimensionale ale sărăciei în rândul femeilor, este necesar să se elimine segregarea responsabilităților legate de munca casnică și de îngrijire neremunerată și efectuată în principal de femei și să se intensifice

lupta împotriva stereotipurilor, pentru a consolida echilibrul dintre viața profesională și cea personală în sectorul serviciilor de îngrijire, precum și programele de lucru favorabile familiei, cum ar fi programul de lucru adaptabil și posibilitatea de telemuncă, cu scopul de a promova modelul „câștiguri egale - sarcini de îngrijire egale” (politica de utilizare a timpului)²⁴, astfel încât să li se permită femeilor și bărbaților să își reconcilieze mai bine viața profesională cu viața privată; îndeamnă statele membre să transpună și să pună în aplicare pe deplin Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată, pentru a asigura o repartizare echitabilă a muncii și a vieții de familie, și le invită să depășească standardele minime stabilite în directivă; subliniază că sărăcia persoanelor încadrate în muncă trebuie să fie abordată la nivelul cauzelor sale fundamentale, de exemplu prin promovarea educației și a formării, prin stabilirea unor salarii minime și prin asigurarea protecției sociale; invită Comisia să solicite statelor membre să investească în educație și formare de calitate, acordându-le sprijin în acest efort, să facă schimb de bune practici și să acorde o atenție specifică învățării pe tot parcursul vieții;

16. subliniază că concentrarea femeilor în locurile de muncă precare, care includ un număr mare de locuri de muncă cu fracțiune de normă, locuri de muncă slab remunerate, contracte pe perioadă determinată și contracte de muncă de zero ore este disproporționată și, adesea, involuntară; îndeamnă statele membre să aplice recomandările Organizației Internaționale a Muncii (OIM) care vizează reducerea muncii precare, de exemplu prin limitarea circumstanțelor în care pot fi folosite contractele precare și prin limitarea perioadei în care lucrătorii pot fi angajați cu un astfel de contract;
17. invită statele membre să pună în aplicare politici active și eficiente pentru prevenirea și combaterea hărțuirii la locul de muncă, inclusiv a hărțuirii sexuale și psihologice; invită Comisia și statele membre să asigure mecanisme de finanțare adecvate și adaptate pentru programele și acțiunile de combatere a hărțuirii la locul de muncă, inclusiv mecanisme de sprijinire a femeilor în raportarea cazurilor de hărțuire; invită statele membre și UE să ratifice Convenția nr. 190 a Organizației Internaționale a Muncii privind eliminarea violenței și a hărțuirii în lumea muncii;
18. subliniază importanța unei sensibilizări mai puternice cu privire la consecințele alegerilor femeilor pe piața muncii și importanța independenței economice a acestora pentru a preveni sărăcia și excluziunea socială;
19. este preocupat de situația femeilor cu copii care sunt discriminate la locul de muncă din cauză că sunt mame și nu din cauză că performanțele lor profesionale sunt mai slabe decât ale colegilor lor; îndeamnă statele membre să promoveze în mod activ o imagine pozitivă a mamelor ca angajate;
20. subliniază rolul esențial al serviciilor publice de înaltă calitate în combaterea sărăciei în rândul femeilor, în special rolul serviciilor de educație și îngrijire a copiilor preșcolari sau al serviciilor de îngrijire a altor persoane dependente, cum ar fi vârstnicii; invită

---

²⁴ EIGE, Baza de date cu statistici de gen, accesată la 30 mai 2022. Disponibilă la: https://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs/browse/ta/ta_timeuse

statele membre să stabilească mecanisme adecvate pentru a recunoaște această realizare;

21. subliniază că schimbările climatice au, de asemenea, un impact semnificativ asupra sărăciei femeilor, deoarece femeile depind mai mult de resursele naturale și, întrucât ele reprezintă un procent majoritar din populația săracă a UE, femeile dispun de mai puține resurse pentru a se proteja de efectele nocive ale schimbărilor climatice; regretă că în politicile climatice ale UE nu a fost introdusă sistematic o perspectivă de gen; invită Comisia să integreze principiul egalității de gen în politicile și legislația UE privind schimbările climatice; consideră că pachetul „Pregătiți pentru 55” și Fondul pentru atenuarea impactului social al acțiunilor climatice ar trebui să fie concepute și puse în aplicare ținând seama de o dimensiune de gen clară și să aducă beneficii femeilor și bărbaților în egală măsură;
22. solicită UE și statelor membre să protejeze femeile care trăiesc în sărăcie energetică, oferind un răspuns prompt și coordonat pentru a aborda impactul pe termen lung al crizei energetice; subliniază că trebuie să se garanteze accesul la utilități la prețuri accesibile gospodăriilor cu venituri mici, în special femeilor în vârstă și mamelor singure;
23. invită Comisia și statele membre să integreze dimensiunea egalității de gen în toate politicile, programele și acțiunile și să instituie politici mai eficiente privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată și măsuri adecvate pentru a garanta participarea femeilor pe piața muncii, spre exemplu prin concedii de maternitate mai bine adaptate, perioade semnificativ mai lungi de concediu de paternitate, concediu de paternitate plătit și netransferabil, programe de lucru flexibile, facilități de îngrijire a copiilor în proximitatea locului de muncă, servicii de îngrijire și politici privind teledunca; subliniază importanța abordării integratoare a egalității de gen și a ajustării răspunsului la pandemia de COVID-19 în materie de politică economică în funcție de nevoile specifice ale femeilor și de structura activităților lor economice;
24. invită Comisia și statele membre să integreze principiul egalității de gen în toate actele legislative, politicile, programele și acțiunile legate de transport și să includă o perspectivă de gen în proiectele din domeniul mobilității, locuințelor la prețuri accesibile și planificării urbane;
25. subliniază că lipsa de adăpost în rândul femeilor nu ar trebui subestimată și considerată, în mod eronat, ca fiind o problemă socială minoră în UE; atrage atenția asupra lipsei de date cuprinzătoare și dezagregate despre natura și amploarea lipsei de adăpost a femeilor, ceea ce face ca această problemă să fie mai puțin vizibilă; îndeamnă UE și statele sale membre să integreze perspectiva de gen în politicile și practicile care vizează combaterea lipsei de adăpost și a lipsei accesului la locuințe și energie adecvate și la prețuri accesibile, precum și să elaboreze strategii speciale prin care să se soluționeze aceste probleme până în 2030, asigurând totodată faptul că serviciile funcționează corespunzător și eficient pentru a răspunde nevoilor femeilor fără adăpost; subliniază că este important să se recunoască faptul că violența de gen constituie una dintre cauzele profunde ale lipsei de adăpost în rândul femeilor și subliniază nevoia de a analiza modul în care nevoile femeilor se intersectează cu obstacolele socioeconomice și structurale mai largi; invită toți actorii să depună eforturi pentru a integra perspectiva de gen în Platforma europeană pentru combaterea fenomenului lipsei de adăpost; este

convins că principiul „locuința pe primul loc” poate juca un rol important în combaterea lipsei de adăpost și solicită implementarea acestor proiecte în toate statele membre;

26. remarcă faptul că agravarea situației sociale și economice cauzate de pandemia de COVID-19 a dus la intensificarea tuturor formelor de abuz și violență față de femei, precum și a prostituției, cu încălcarea drepturilor omului; subliniază necesitatea de a crește resursele publice, financiare și umane pentru a sprijini grupurile amenințate de sărăcie și a contracara situațiile de risc cu care se confruntă copiii și tinerii, persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități și persoanele fără adăpost;
27. observă că independența economică a femeilor joacă un rol esențial în capacitatea acestora de a se sustrage din situațiile de violență de gen; solicită, prin urmare, să se prevadă măsuri de protecție și sprijin pentru a ajuta femeile aflate într-o astfel de situație, să se adopte o directivă cuprinzătoare privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență de gen, să se adauge violența de gen pe lista „euroinfrajecțiilor”, să se adopte măsuri pentru ratificarea de către UE a Convenției de la Istanbul, precum și pentru ratificarea acesteia de către Bulgaria, Republica Cehă, Ungaria, Letonia, Lituania și Slovacia; subliniază că protecția împotriva tuturor formelor de violență este fundamentală pentru ca femeile să participe la piața muncii, să își atingă întregul potențial și să fie independente din punct de vedere financiar; condamnă dezinformarea deliberată cu privire la instrumentele și inițiativele de combatere a violenței de gen în cadrul UE; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că această dezinformare câștigă teren în Europa, făcând prin urmare și mai dificile demersurile de protejare a femeilor împotriva violenței;
28. invită statele membre să combată practicile dăunătoare, cum ar fi mutilarea genitală feminină, căsătoria timpurie, căsătoria forțată și așa-numita „violență comisă în numele onoarei”, care afectează în mod specific femeile tinere și fetele, limitându-le drepturile;
29. consideră că prostituția este o formă gravă de violență și de exploatare care afectează majoritar femeile și copiii; invită statele membre să ia măsuri specifice pentru a combate cauzele economice, sociale și culturale ale prostituției, astfel încât femeile aflate în situație de sărăcie și excluziune socială să nu fie victimele unei astfel de exploatări; îndeamnă statele membre să ia măsuri specifice pentru a ajuta persoanele care practică prostituția să se reintegreze la nivel social și profesional;
30. invită Comisia să propună măsuri proactive prin intermediul fondurilor sociale europene și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală pentru a promova ocuparea forței de muncă în rândul femeilor, facilitarea accesului la servicii sociale și dezvoltarea socioeconomică în zonele rurale; încurajează statele membre ca, în colaborare cu autoritățile regionale și locale, să reducă riscul de sărăcie în rândul femeilor din zonele rurale, prin măsuri de capacitate a acestora și de îmbunătățire a calității vieții lor, prin furnizarea de programe educaționale de calitate și de condiții de ocupare a forței de muncă de calitate, asigurând inclusiv posibilități de telemuncă și venituri decente; solicită introducerea unor măsuri de discriminare pozitivă, menite să încurajeze în special agricultoarele să rămână în zonele rurale, inclusiv promovarea structurilor asociative susceptibile de a oferi consiliere tehnică și asistență pentru a menține fermele în activitate și a le permite să rămână viabile, încurajând tinerii să investească în agricultură și în creșterea animalelor pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a

acestor activități;

31. subliniază rolul esențial al tuturor fondurilor sociale și programe ale UE, în special al Fondului social european Plus, al Fondului european de ajustare la globalizare pentru lucrătorii disponibilizați, precum și al Fondului pentru o tranziție justă, al Mecanismului de redresare și reziliență și al Fondului pentru azil, migrație și integrare; subliniază că, prin FSE+, statele membre și Comisia ar trebui să urmărească să atenueze impactul socioeconomic al crizei, în special asupra femeilor, să majoreze numărul femeilor care participă la piața muncii și să le ajute să își reconcilieze viața personală cu cea profesională, să combată sărăcia și dimensiunea de gen a acesteia, feminizarea sărăciei și discriminarea de gen pe piața muncii, în educație și formare, precum și să sprijine persoanele cele mai vulnerabile și să combată sărăcia în rândul copiilor; invită statele membre să utilizeze pe deplin aceste fonduri cu o perspectivă de gen;
32. subliniază că eforturile naționale pentru a asigura incluziunea romilor ar trebui accelerate în toate statele membre; invită Comisia să promoveze incluziunea și, astfel, să asigure participarea fetelor și femeilor rome la toate nivelurile, inclusiv a celor care lucrează la nivel local, regional și la nivelul UE; subliniază că acest lucru ar trebui să țină seama de egalitatea dintre femei și bărbați și să urmărească preluarea celor mai bune practici ale statelor membre la nivelul Uniunii;
33. invită Comisia și statele membre să completeze ajutorul financiar al UE cu programe de studii și proiecte care să ofere fetelor și femeilor rome talentate oportunitatea de a recurge la educația continuă pentru a se elibera de sărăcia intergenerațională, promovând integrarea lor socială și dezvoltarea cunoștințelor lor, în vederea îmbunătățirii situației comunității rome; invită statele membre să indice nivelul de sprijin de care ar avea nevoie pentru a pune în aplicare măsurile recomandate de integrare a populației rome;
34. subliniază că o creștere a sărăciei în rândul femeilor are un impact major asupra societății în ansamblu; își exprimă îngrijorarea cu privire la impactul pe care acest lucru îl va avea asupra sărăciei în rândul copiilor; salută, în acest sens, adoptarea Recomandării (UE) 2021/1004 a Consiliului din 14 iunie 2021 de instituire a unei Garanții europene pentru copii;
35. evidențiază contribuția majoră a femeilor în domeniul ocupării forței de muncă, al culturii, al educației, al științei și al cercetării; recunoaște deteriorarea profundă a condițiilor de viață ale femeilor angajate în domeniul artelor și al culturii, precum și în microîntreprinderi și în mici întreprinderi agricole și rurale ca urmare a suspendării activităților economice și culturale pe durata pandemiei;
36. solicită o abordare a tranziției digitale care să țină seama de dimensiunea de gen; îndeamnă Comisia să utilizeze programele și fondurile existente și să pună la dispoziție finanțare suplimentară, atunci când este necesar, pentru a combate sărăcia digitală în rândul femeilor, cu scopul de a înzestra femeile cu competențele necesare pentru a folosi mediul digital în condiții de siguranță, precum și de a îmbunătăți alfabetizarea digitală a acestora;
37. invită Comisia și statele membre să investigheze barierele din calea antreprenoriatului în rândul femeilor și, în special, să efectueze o analiză cuprinzătoare a accesului

femeilor la finanțare, contribuind la eliminarea sărăciei în rândul femeilor în Uniunea Europeană prin capacitatea acestora pentru a deveni antreprenoare și fondatoare ale unor întreprinderi mici și mijlocii, contribuind la dubla tranziție; observă că antreprenoriatul feminin creează locuri de muncă, consolidează piața internă și reduce șomajul; constată că o sarcină birocratică redusă pentru antreprenori înlătură barierele, astfel încât tot mai multe femei să poată deschide o afacere; subliniază importanța dobândirii de cunoștințe în domeniul antreprenoriatului și a experienței practice din școli; invită Comisia și statele membre să promoveze capacitatea femeilor prin educație, formare profesională și învățare pe tot parcursul vieții; solicită, în special, o mai bună promovare a disciplinelor STEM, precum și a educației digitale și privind inteligența artificială și a alfabetizării financiare, cu scopul de a combate stereotipurile dominante și de a se garanta faptul că mai multe femei pătrund în aceste sectoare și contribuie la dezvoltarea lor;

38. invită statele membre să se asigure că toate noile politici fiscale, inclusiv impozitarea, care are o dimensiune de gen clară, abordează și elimină inegalitățile socioeconomice și de gen în toate dimensiunile lor²⁵; invită statele membre să evite discriminarea pe motive de gen în politicile lor fiscale și să elimine TVA-ul pentru produsele sanitare utilizate de femei, care aduce atingere în mod disproporționat demnității femeilor cu venituri mai mici și, prin urmare, să se asigure că toate femeile au acces la aceste produse esențiale;
39. invită statele membre să țină seama de dimensiunea de gen atunci când reformează sistemele de pensii și adaptează vârsta de pensionare și să ia în considerare diferențele dintre modelele de activitate profesională ale femeilor și bărbaților, inclusiv toate practicile asociate cu munca neremunerată, acordând atenție riscului mai ridicat de discriminare a femeilor pe piața muncii, în special a femeilor mai în vârstă; îndeamnă statele membre să ia măsuri specifice pentru a preveni și a combate riscul de sărăcie la care sunt expuse femeile în vârstă și pensionate, care este asociat cu îmbătrânirea populației și cu ponderea femeilor în vârstă aflate într-o situație defavorizată sau vulnerabilă; invită statele membre să includă compensații pentru perioadele de muncă de îngrijire neremunerată în cadrul sistemelor lor de pensii, spre exemplu prin includerea unor credite de îngrijire sau prin alte măsuri care implică o contribuție la drepturile de pensie ale persoanei care oferă îngrijire, indiferent dacă îngrijirea este acordată copiilor minori, persoanelor în vârstă sau persoanelor bolnave sau cu dizabilități, încurajând în același timp bărbații să devină îngrijitori;
40. invită Comisia să se abțină de la promovarea tuturor recomandărilor politice care ar conduce la creșterea relațiilor de muncă precare, dereglementarea orelor de lucru, reducerea salariilor, subminarea negocierii colective sau privatizarea serviciilor publice și a securității sociale;
41. salută negocierile în curs pentru adoptarea unei directive privind salariile minime adecvate în Uniunea Europeană; solicită instituțiilor UE să adopte un cadru al Uniunii care să favorizeze stabilirea sau adaptarea unui salariu minim pentru fiecare țară, bazat,

---

²⁵ Raportul Departamentului tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale al Parlamentului din aprilie 2017, intitulat „Gender equality and taxation in the European Union” (Egalitatea de gen și impozitarea în Uniunea Europeană).

printre altele, pe un coș național de bunuri și servicii la prețuri reale, care să includă, printre altele, locuințe adecvate, o alimentație echilibrată și sănătoasă, îmbrăcăminte, transport și energie durabile, sănătate și asistență medicală, precum și resursele necesare care permit participarea semnificativă în societate, activități culturale și educație, asigurându-se în acest fel un nivel de trai decent care ar contribui parțial la reducerea sărăciei persoanelor încadrate în muncă, în special pentru femei; solicită salarii minime echitabile și decente în statele membre, ca o garanție necesară, pentru a se asigura o distribuție mai echitabilă a salariilor și instituirea unui nivel minim de remunerare, care să protejeze femeile și bărbații pe piața muncii; consideră că crearea unui cadru privind salariul minim trebuie realizată și garantată prin norme clare, proceduri transparente și practici eficiente, utilizând criterii și indicatori orientativi pentru a evalua gradul de adecvare și cu contribuția organismelor consultative, printre altele, și cu implicarea partenerilor sociali;

42. invită statele membre să fie ambițioase în punerea în aplicare a Garanției europene pentru copii și a Directivei privind transparența salarială, precum și a viitoarei directive privind salariul minim și a recomandării referitoare la venitul minim;
43. regretă faptul că, în general, integrarea perspectivei de gen nu a fost încă aplicată în bugetul UE, după cum a subliniat Curtea de Conturi Europeană, și solicită ca această situație să fie soluționată de urgență; subliniază că integrarea perspectivei de gen trebuie aplicată la toate nivelurile ciclului de elaborare a politicilor și trebuie să se bazeze pe date fiabile; subliniază importanța punerii în aplicare a unui buget care să țină seama de dimensiunea de gen, inclusiv în toate programele din bugetul pe 2022, pentru a realiza egalitatea de gen și a elimina sărăcia în rândul femeilor; invită, în acest context, Comisia să accelereze introducerea unei metodologii eficiente, transparente și cuprinzătoare și să coopereze îndeaproape cu Parlamentul, pentru a măsura cheltuielile relevante legate de gen, astfel cum se prevede în Acordul interinstituțional²⁶, cu scopul de a putea obține rezultate tangibile pentru bugetul pe 2022 și de a extinde metodologia la toate programele CFM;
44. subliniază că capacitatea fiscală a UE necesită o potențială revizuire a actualei guvernante economice și sociale, pentru a reduce inegalitățile și sărăcia în rândul femeilor și pentru a realiza egalitatea de gen; solicită ca guvernanta economică și socială să fie consecventă cu atingerea obiectivelor privind egalitatea de gen și cu eradicarea sărăciei în rândul femeilor;
45. solicită Consiliului să instituie o formațiune specifică privind egalitatea de gen pentru a stabili măsuri comune și concrete, cu scopul de a aborda provocările din domeniul drepturilor femeilor și al egalității de gen și de a asigura faptul că aspectele legate de egalitatea de gen sunt dezbătute la cel mai înalt nivel politic;
46. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

---

²⁶ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

EXPUNERE DE MOTIVE

Nivelurile de sărăcie în rândul femeilor sunt mai ridicate decât în rândul bărbaților și au crescut atât în termeni absoluți, cât și în comparație cu cifrele pentru populația masculină. Statisticile în acest sens sunt clare. În 2020, riscul de sărăcie sau de excluziune socială (AROPE)²⁷ în UE era mai mare pentru femei decât pentru bărbați (22,9 % față de 20,9 %). În același timp, decalajul de gen în ceea ce privește sărăcia a crescut în 21 de state membre începând din 2017, iar riscul relativ de sărăcie (AROPE)²⁸ prezintă un decalaj de gen semnificativ; în 2019, diferența procentuală a fost de 1,3 și în 2020, de 2,5²⁹.

Este adevărat că decalajul de gen în ceea ce privește sărăcia este în mod evident mai mic decât cel care ar putea fi dedus din alte situații în care există decalaje pe criterii de gen (ocuparea forței de muncă, salarii sau pensii). Acest lucru însă are legătură, pe de o parte, cu modul în care colectăm informațiile și elaborăm statisticile și, pe de altă parte, cu faptul că sărăcia este analizată în sens strict, fără a se ține seama de caracterul său multidimensional. De aceea, nu se poate observa că sărăcia în rândul femeilor are un caracter structural și că se perpetuează de la o generație la alta. În ambele cazuri, acest lucru reflectă lipsa integrării perspectivei de gen în anchetele statistice, analizele socioeconomice, acțiunile politice și evaluarea politicilor. Prin urmare, este urgent să se țină seama de perspectiva de gen atunci când se elaborează statistici privind sărăcia și riscul de sărăcie.

În primul rând, statisticile privind sărăcia măsoară veniturile gospodăriilor în ansamblu, iar venitul total este împărțit între unități de consum sau numărul de persoane, presupunând că toți membrii beneficiază de o distribuție echitabilă a resurselor, cu excepția unor coeficienți corectori legați de vârstă și de economiile de scală. Aceasta înseamnă că familia este considerată o unitate lipsită de conflicte interne și de discriminare. Cu toate acestea, trebuie amintit că, potrivit laureatului Premiului Nobel pentru economie, Amartya Sen, familia este un loc de „conflict cooperativ”. Deși este adevărat că membrii familiei care nu au venituri proprii beneficiază de acces la resursele familiale prin crearea unei dinamici de cooperare, nu este mai puțin adevărat că atât accesul la aceste resurse, cât și distribuirea sarcinilor și a timpului disponibil au loc în condiții de inegalitate, acestea fiind condiționate în special de gen sau de vârstă și constituind o sursă de conflict, discriminare și chiar violență.

În al doilea rând, sărăcia este un fenomen foarte complex, care implică numeroși factori interconectați, inclusiv factori fără caracter financiar. Acesta a fost conceptul introdus de Amartya Sen și preluat Sabina Alkire și James Foster, atunci când au creat indicele multidimensional al sărăciei. Statisticile publice europene au fost, de asemenea, sensibile la această natură multidimensională a sărăciei atunci când s-a calculat indicele riscului de sărăcie și de excluziune socială (AROPE), unde la indicatorul de venituri financiare se adaugă indicatorul intensității scăzute a muncii și cel de privare materială severă, dar nu și alte aspecte evidențiate de studii academice și ale unor organizații internaționale, cum ar fi Banca Mondială.

---

²⁷ [https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:At_risk_of_poverty_or_social_exclusion_\(AROPE\)](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:At_risk_of_poverty_or_social_exclusion_(AROPE))

²⁸ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:At-risk-of-poverty_rate

²⁹ <https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>

Printre aceștia se numără, de exemplu, lipsa de timp, care afectează în special femeile și care interacționează cu sărăcia și cu lipsurile materiale, menținând toate aceste aspecte într-un cerc vicios.

Cu alte cuvinte, la lipsurile materiale se adaugă „lipsa timpului”, definită ca absența timpului disponibil după scăderea timpului pentru munca remunerată și munca neremunerată (îngrijire), studii sau satisfacerea altor nevoi de bază din viața de zi cu zi, cum ar fi îngrijirea personală. Femeile desfășoară adesea activități multiple, ceea ce le generează epuizare socială din cauza rolurilor lor multiple, fără a le garanta o viață decentă. „Lipsa timpului” nu le permite femeilor să fie disponibile sau să aibă autonomie orară pentru condiții de muncă decente, să aibă autonomie financiară, să participe la cursuri de formare, să accedă la resurse de bază sau la asistența minimă care să le garanteze o viață sănătoasă și pe deplin integrată în comunitățile sau societățile lor.

Sunt necesare politici publice speciale, care să vizeze inegalitățile structurale de gen care cauzează, exacerbează sau perpetuează sărăcia în rândul femeilor. Pe de o parte, societatea se așteaptă ca femeile să suporte sarcina îngrijirii. Cu privire la disparitatea de gen în acest context se poate spune cel puțin că femeile continuă să dedice mai multe ore zilnic acestei sarcini decât bărbații. Acest lucru nu numai că limitează timpul pe care femeile îl pot folosi pentru activități de formare, recalificare sau posibilitatea de a dedica mai multe ore sau de a fi mai disponibile la locul de muncă, ci alimentează și stereotipurile de gen care consacră în mod tacit ideea că femeile participă pe piața muncii într-un mod care este auxiliar responsabilităților lor familiale și, prin urmare, nu pot fi prezente în anumite sectoare sau ocupații, nici ocupa anumite posturi. Aceasta implică segregare ocupațională și verticală și generează un proces prin care inegalitățile de gen care există pe piețele muncii și în gospodării se alimentează reciproc. De asemenea, de la femei s-a așteptat dintotdeauna și se așteaptă în continuare, în mod tradițional, să îndeplinească anumite sarcini în mod firesc și gratuit. Prin urmare, o astfel de muncă, în cazul în care este remunerată, nu poate avea decât salarii mici și condiții precare, deoarece competențele necesare au fost dobândite informal, sunt considerate proprii sexului feminin, sunt subevaluate și remunerate în mod necorespunzător. Să nu uităm că, deși valoarea și prețul nu sunt sinonime, în societățile bazate pe economia de piață cum este societatea noastră, valoarea echivalează și cu calitatea lucrurilor, măsurată prin suma de bani sau echivalent care se oferă pentru obținerea acestor lucruri. O mai bună distribuție a serviciilor de îngrijire trebuie să fie însoțită și de creșterea prestigiului profesiilor legate de îngrijire, pentru a se putea ajunge la o repartizare mai echilibrată a timpului și a muncii în mediul familial și în mediul profesional, un lucru esențial pentru eliminarea inegalităților de gen și combaterea aspectelor structurale ale sărăciei în rândul femeilor legate de inegalitățile de gen.

Angajamentul față de servicii sociale de calitate și disponibilitatea lor universală sunt esențiale pentru a garanta că resursele sunt accesibile și pentru persoanele care trăiesc în gospodării cu intensitate scăzută a muncii, în special femeile în vârstă care trăiesc singure sau mamele singure cu copii aflați în întreținere.

Sărăcia în rândul femeilor este puternic concentrată în familiile monoparentale cu mame singure, ceea ce are impact direct asupra celor ale căror vieți sunt cel mai sever afectate de penurie, și anume copiii. În 85 % dintre familiile monoparentale părintele singur este

o femeie³⁰ și, în 2020, 42,1 % din populația UE care trăiește în gospodării monoparentale cu copii aflați în întreținere era expusă riscului de sărăcie sau de excluziune socială³¹.

Condițiile materiale din fiecare gospodărie, accesul diferit la resurse și lipsa de capacități se alimentează între ele pentru a genera o creștere exponențială a nivelului sărăciei, în special pentru copii, lipsindu-i efectiv de orice oportunități reale în viața adultă. Locul nașterii, veniturile familiale, genul și dizabilitățile sunt factori majori în determinarea bunăstării actuale a copiilor și a realizărilor ulterioare în viața adultă. Acestea depind, de asemenea, de condițiile economice, de politicile publice și de amploarea sistemelor de protecție socială, precum și de standardele sociale și de atitudinile de gen predominante.

Incapacitatea de dezvoltare a competențelor în copilărie nu poate fi întotdeauna compensată la vârsta adultă, iar persoanele în cauză pot rămâne afectate de acest lucru pentru tot restul vieții. Cu toate acestea, sărăcia și inegalitățile nu sunt nici inevitabile, nici responsabilitatea individuală a fiecărei persoane. Sunt necesare politici publice adecvate, cuprinzătoare și coerente, în special cele care afectează în mod direct copiii și care încearcă să elimine inegalitățile structurale de gen.

Garanția europeană pentru copii, care a preluat provocarea lansată de Parlamentul European, are drept scop să garanteze că fiecare copil expus riscului de sărăcie și de excluziune socială din Europa beneficiază de acces la serviciile de bază, cum ar fi sănătatea și educația. Cu toate acestea, indiferent de dimensiunea bugetului său, acest program nu va fi în măsură să realizeze transformările preconizate în lipsa unor acțiuni specifice de combatere a sărăciei în rândul femeilor și de realizare a altor schimbări mai profunde.

Violența împotriva femeilor este atât o cauză, cât și o consecință a sărăciei și a excluziunii sociale suferite de acestea, sporind mai ales riscul ca femeilor să le fie imposibil să scape de violență. Violența împotriva femeilor încalcă, de asemenea, drepturile fundamentale ale acestora și, în multe cazuri, este motivată doar de faptul că victimele sunt femei. Deși problema nu se limitează la persoanele cu venituri mici, femeile din astfel de pătri sociale și cu resurse limitate au mai puține șanse de a scăpa de violență, fie că este vorba de violență domestică sau de situații de trafic de persoane, în special cu scop de exploatare sexuală.

Dacă femeile abuzate sunt dependente din punct de vedere economic de partenerii lor, este mai dificil pentru ele să scape de violența la care sunt supuse, singura lor opțiune fiind serviciile publice de asistență socială, care diferă foarte mult de la un stat membru la altul. Trebuie reamintit faptul că majoritatea femeilor forțate să se prostitueze provin din medii sărace și sunt de origine migrantă, deci nu au drept legal de ședere și au o relație de dependență totală față de agresorii lor sau de traficanți.

Pe de altă parte, există multe femei care își pierd stabilitatea economică anterioară și se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială ca urmare directă a violenței la care sunt supuse. Potrivit unui studiu EAPN³², violența bazată pe criterii de gen este principala cauză a lipsei de

---

³⁰ <https://eige.europa.eu/publications/poverty-gender-and-lone-parents-eu>

³¹ Condițiile de viață în Europa. Sărăcie și excluziune socială.

³² <https://www.eapn.eu/wp-content/uploads/2019/07/EAPN-Gender-violence-and-poverty-Final-web-3696.pdf>

adăpost pentru femeile din Europa. Sărăcirea și excluziunea socială a femeilor ca urmare a violenței de gen îi afectează și pe copiii lor, care, în multe țări, nu beneficiază de protecție ca victime ale violenței de gen. Din acest motiv, trebuie să asigurăm punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul în integralitatea sa, însoțită de măsuri eficiente de combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor, inclusiv introducerea unei noi infrastructuri europene.

Este esențial să se promoveze schimbări structurale în domeniul guvernancei și al fiscalității și să se realizeze o integrare eficace a perspectivei de gen.

Pe de o parte, putem observa o creștere a inegalității primare, salariile reprezentând un procent mai mic din PIB; că legislația muncii este din ce în ce mai laxă și nu ține pasul cu noile forme de ocupare a forței de muncă, cum ar fi munca de pe platformele online, lăsând astfel milioane de lucrători neprotejați și expuși riscului de sărăcie, inclusiv de sărăcie în rândul persoanelor încadrate în muncă; că noua revoluție tehnologică pune în pericol sute de mii de locuri de muncă, cea mai mare parte a populației neavând competențele necesare pentru noile locuri de muncă care vor fi create; și că egalitatea de gen în mediul familial și pe piața muncii este departe de a se realiza.

Pe de altă parte, pentru a garanta accesul egal la servicii de bază cum ar fi sănătatea, educația și serviciile legate de dependență, trebuie să consolidăm capacitatea țărilor de redistribuire a veniturilor și eficacitatea sistemelor sociale. Acest lucru va necesita o finanțare adecvată, care, în mod evident, depinde, la rândul său, de o impozitare echitabilă și progresivă, care este din ce în ce mai greu de realizat, dat fiind dezechilibrul de putere care ne afectează și faptul că predomină discursurile împotriva justiției fiscale.

Acest lucru face ca integrarea perspectivei de gen la toate nivelurile procesului bugetar al UE să fie și mai importantă, asigurându-se că veniturile și cheltuielile sunt transpuse în investiții sociale în vederea atingerii obiectivelor privind egalitatea de gen, cum ar fi măsurile de combatere a sărăciei în rândul femeilor. Acest lucru este direct legat de necesitatea unei revizuirii a guvernancei economice și sociale actuale, care, lăsând deoparte austeritatea, ar trebui să urmărească reducerea inegalităților de gen și sărăciei în rândul femeilor.

4.3.2022

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen

referitor la sărăcia femeilor în Europa
(2021/2170(INI))

Raportor pentru aviz (*): Dragoș Pîslaru

(*) Procedura comisiei asociate – articolul 57 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât eradicarea sărăciei este una dintre prioritățile Uniunii, fiind consacrată la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și este un obiectiv principal al Planului de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, reflectând angajamentul Uniunii de a combate sărăcia în politicile sale;
- B. întrucât egalitatea și nediscriminarea reprezintă valori fondatoare ale Uniunii Europene, astfel cum se menționează în Tratatul privind Uniunea Europeană și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; întrucât egalitatea între bărbați și femei este o prioritate a Uniunii abordată în toate politicile la nivelul Uniunii și la nivel național; întrucât, în 2019, în Uniune, aproape 91,3 milioane de persoane erau expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială; întrucât Uniunea nu și-a atins obiectivul pentru 2020 de a reduce cu cel puțin 20 de milioane numărul de persoane expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială; întrucât unul dintre noile obiective principale ale Uniunii este de a reduce cu cel puțin 15 milioane numărul de persoane expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială până în 2030;
- C. întrucât, potrivit Eurostat, riscul de sărăcie și de excluziune socială în Uniune a fost mai mare în cazul femeilor decât în cazul bărbaților în 2020, afectând 51,4 milioane de femei (22,9 %) în comparație cu 45 de milioane de bărbați (20,9 %) ¹; întrucât acest lucru a fost cauzat în principal de inegalitățile și de discriminarea de gen, inclusiv pe piața muncii, suferite pe parcursul vieții; întrucât rata sărăciei în rândul femeilor

---

¹ Eurostat. Condițiile de viață în Europa, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Living_conditions_in_Europe_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=544210

încadrate în muncă ar scădea dacă femeile ar fi plătite la același nivel cu bărbații;

- D. întrucât femeile care aparțin unor grupuri mai vulnerabile, cum ar fi femeile tinere, femeile cu dizabilități, femeile care provin dintr-un context de migrație, femeile rome, femeile care aparțin minorităților religioase sau etnice, precum și femeile LGBTQI + se confruntă cu forme suplimentare și transversale de discriminare în ceea ce privește accesul la educație, asistența medicală, ocuparea forței de muncă și serviciile sociale și, prin urmare, sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie;
- E. întrucât integrarea perspectivei de gen este un instrument important pentru includerea egalității de gen în toate politicile Uniunii legate de piața muncii și în politicile sociale, cu scopul de a promova egalitatea de șanse și a combate toate formele de discriminare împotriva femeilor;
- F. întrucât datele care țin seama de dimensiunea de gen în materie de sărăcie sunt în continuare insuficiente în Uniune și în statele membre, ceea ce împiedică analiza și procesul de elaborare a politicilor la toate nivelurile;
- G. întrucât, în ceea ce privește datele referitoare la sărăcie, unitatea statistică pentru gospodării definește sărăcia din cadrul gospodăriilor și nu ia în considerare inegalitățile de gen la repartizarea internă a resurselor, îngreunând obținerea unor date fiabile defalcate pe gen;
- H. întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a exacerbât inegalitățile existente și a avut un impact grav asupra veniturilor salariale și a bogăției, a agravat situația persoanelor care se confruntă cu sărăcie și împiedică îmbunătățirea vieții persoanelor expuse riscului de sărăcie sau de excludere socială; întrucât măsurile de sprijin, precum șomajul tehnic sau schemele similare au atenuat într-o anumită măsură efectele negative ale crizei pe termen scurt; întrucât sarcina pandemiei va fi suportată în mod disproporționat de persoanele cu venituri salariale mici, ceea ce va crește sărăcia și inegalitatea în întreaga Europă; întrucât consecințele pandemiei asupra economiei, societății și a ocupării forței de muncă rămân încă, în parte, necunoscute; întrucât integrarea perspectivei de gen în toate aspectele răspunsului la criza provocată de pandemia de COVID-19 trebuie să fie aplicată pe deplin cu scopul de a asigura egalitatea de gen și a sprijini redresarea pentru cele mai vulnerabile femei;
- I. întrucât pandemia de COVID-19 și criza economică asociată cu aceasta au afectat în mod diferit femeile și bărbații din Uniune și întrucât efectele ei pun în pericol progresul realizat în cursul ultimelor decenii în ceea ce privește reducerea sărăciei și a inegalităților de gen în statele membre; întrucât, potrivit Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE), tinerele au fost afectate în mod disproporționat de pandemia de COVID-19, rata de ocupare a forței de muncă scăzând cu mai mult de 10% în cazul lor față de 2,4 % în general; întrucât pandemia a afectat în mod disproporționat femeile în sfera socioeconomică, a adâncit discriminarea existentă și a condus la și mai multe inegalități între femei și bărbați pe piața muncii; întrucât mai multe femei decât bărbați și-au pierdut locurile de muncă din cauza pandemiei de

COVID-19²; întrucât, potrivit Eurofound, lucrătoarele cu salarii mici au fost cele mai afectate de pierderile de locuri de muncă în timpul pandemiei de COVID-19 și au fost mai expuse probabilității de a li se suspenda temporar contractul individual de muncă³; întrucât tinerele cu vârsta între 18 și 34 de ani au fost mai expuse riscului de a își pierde locul de muncă din cauza pandemiei (11 % în comparație cu 9 % dintre tineri)⁴; întrucât mai multe femei decât bărbați și-au redus timpul de muncă pentru a asigura îngrijirea continuă a copiilor și a membrilor familiei care aveau nevoie; întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a dus la creșterea volumului activităților casnice și de îngrijire a copiilor neremunerate, care au fost asumate în principal de femei, creând o sarcină dublă pentru mamele care lucrează; întrucât femeile sunt mai expuse riscului de infectare cu COVID-19 ca urmare a suprareprezentării lor în profesiile esențiale din prima linie și în cele mai expuse;

- J. întrucât inegalitățile vor continua să crească; întrucât impactul pe termen mediu al crizei va depinde de gradul de incluziune al redresării; întrucât politicile de protecție socială sunt componente vitale ale strategiilor naționale de dezvoltare pentru a reduce sărăcia și vulnerabilitatea pe parcursul ciclului de viață și pentru a sprijini o creștere durabilă și favorabilă incluziunii; întrucât redresarea trebuie să includă strategii direcționate pentru a sprijini femeile cele mai vulnerabile și mai marginalizate din societățile noastre cu scopul de a nu lăsa pe nimeni în urmă;
- K. întrucât femeile sunt suprareprezentate în formele atipice de muncă, inclusiv în munca cu fracțiune de normă, și lucrează adesea în sectoare precare, slab plătite sau subevaluate, în rândul lucrătorilor din prima linie din sectoarele cele mai afectate de pandemie; întrucât cea mai mare creștere a ocupării forței de muncă în rândul femeilor în ultimii zece ani a avut loc în locuri de muncă predominant feminine și în locurile de muncă ocupate în principal de femei, cum ar fi în sectorul sănătății; întrucât 76 % din forța de muncă din sectorul sănătății și al serviciilor de îngrijire este reprezentată de femei⁵; întrucât cercetările realizate de Eurofound arată că, în pofida reducerii disparității de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, nu se constată un echilibru mai bun între genuri într-o anumită categorie de locuri de muncă sau alta și că ponderea locurilor de muncă cu reprezentare echilibrată a genurilor (în care ponderea niciunuia dintre genuri nu este mai mare de 60 %) pe piața muncii din UE a scăzut de la 27 % la 18 % în perioada 1998-2019⁶; întrucât mai multe femei decât bărbați ocupă locuri de muncă ce pot fi desfășurate de la distanță; întrucât familiile sunt piatra de temelie a societății noastre, ceea ce face necesar echilibrul între viața profesională și cea privată;
- L. întrucât femeile sunt suprareprezentate în rândul îngrijitorilor informalii care au renunțat la locul lor de muncă și asigură îngrijirea unor rude în vârstă sau a unor rude cu

---

² https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/newsroom/news/WCMS_813449/lang--en/index.htm
<https://news.un.org/en/story/2021/07/1096102>

³ Eurofound, „COVID-19: implicații pentru ocuparea și viața profesională”, Seria COVID-19, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg.

⁴ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef20068en.pdf

⁵ <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/essential-workers>

⁶ Eurofound și Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene, „European Jobs Monitor 2021: Gender gaps and employment structure”, (Monitorul locurilor de muncă europene: disparitățile de gen și structura ocupării forței de muncă), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

dizabilități; întrucât, în multe state membre, ele nu beneficiază de un sprijin adecvat din partea autorităților și a sistemelor de securitate socială și, prin urmare, sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie și de excluziune socială;

- M. întrucât discriminarea salarială în Uniune, povara inegală a îngrijirii și a muncii casnice neplătite, discriminarea în ceea ce privește accesul la piața muncii, salariile mici și perspectivele de carieră reduse reprezintă obstacole în calea obținerii unei independențe economice egale pentru femei și bărbați și pot conduce la riscuri mai mari de sărăcie și de excluziune socială pentru femei, precum și la accentuarea disparităților de gen în ceea ce privește remunerarea și pensia; întrucât sărăcia crește riscul de violență împotriva femeilor; întrucât femeile care se confruntă cu riscul de sărăcie sunt mai vulnerabile, iar violența crește riscul de excluziune socială; întrucât remunerarea nediscriminatorie este o condiție esențială pentru femei; întrucât emanciparea economică a femeilor este indispensabilă pentru realizarea egalității de gen și combaterea sărăciei în rândul femeilor;
- N. întrucât rata globală de încadrare în muncă a femeilor este cu aproape 12 % mai mică decât cea a bărbaților și o treime dintre femeile care sunt angajate muncesc cu fracțiune de normă în comparație cu 8 % dintre bărbații încadrați în muncă; întrucât o cincime din femeile care trăiesc în sărăcie nu sunt active pe piața muncii din cauza responsabilităților de îngrijire și a celor casnice⁷; întrucât participarea femeilor pe piața muncii a crescut în ultimele câteva decenii, dar continuă să existe mai multe disparități de gen; întrucât mai puține femei decât bărbați sunt încadrate în muncă cu normă întreagă (48 % dintre femei în comparație cu 64 % dintre bărbați), iar femeile marginalizate sunt excluse într-o măsură și mai mare de la încadrarea în muncă cu normă întreagă⁸; întrucât doar 20,7 % dintre femeile cu dizabilități și 28,6 % dintre bărbații cu dizabilități ocupă un loc de muncă cu normă întreagă;
- O. întrucât, în 2019, în Uniune, salariul orar brut al femeilor a fost în medie cu 14,1 % mai mic decât cel a bărbaților⁹; întrucât femeile reprezintă majoritatea persoanelor care câștigă salariul minim în Europa¹⁰; întrucât principalii factori care contribuie la diferența de remunerare între femei și bărbați sunt segregarea sectorială a femeilor și bărbaților, precum și prevalența femeilor în locurile de muncă cu fracțiune de normă și faptul că acestea sunt mai puțin susceptibile să aibă responsabilități de supraveghere decât omologii lor de sex masculin; întrucât diferența de remunerare între femei și bărbați a variat între 20 % și 5 % în întreaga Uniune¹¹;
- P. întrucât în Uniune, femeile cu vârsta de peste 65 de ani au primit o pensie care era în

⁷ Raportul EIGE intitulat „Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU: Review of the implementation of Area A: Women and Poverty of the Beijing Platform for Action” (Sărăcia, genul și inegalitățile transversale în UE: revizuirea punerii în aplicare a zonei A: femeile și sărăcia în Platforma de acțiune de la Beijing), 2016

⁸ <https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2021/domain/work/disability>

⁹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Gender_pay_gap_statistics

¹⁰ Eurofound, „Understanding the gender pay gap: What difference do sector and occupation make?” (Să înțelegem diferența de remunerare între femei și bărbați: ce rol are sectorul și ocupația?); Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021. Eurofound, „Minimum wages in 2021: Annual review” (Salariile minime în 2021: analiza anuală), Seria Salariile minime în UE, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

¹¹ Eurofound, „Understanding the gender pay gap: What difference do sector and occupation make?” (Să înțelegem diferența de remunerare între femei și bărbați: ce rol are sectorul și ocupația?)

medie cu 29 % mai mică decât cea a bărbaților¹²; întrucât, potrivit cercetărilor Eurofound, la nivelul întregii Uniuni, între 2010 și 2019, procentul pensionarelor cu vârsta de peste 65 de ani care erau expuse riscului de sărăcie a fost de aproximativ 3 până la 4 puncte procentuale mai mare decât procentul pensionarilor; întrucât sărăcia în rândul persoanelor cu vârsta de minim 75 de ani afectează în mod constant mai ales femeile, în principal ca urmare a sarcinilor de îngrijire neremunerate legate de gen, a diferențelor de remunerare și timp de lucru pe tot parcursul vieții ce antrenează pensii mai mici, a unor vârste de pensionare diferite pentru bărbați și femei în unele state membre și a faptului că mai multe femei în vârstă trăiesc singure; întrucât sunt necesare acțiuni concrete pentru a reduce disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, îngrijirea, remunerarea și pensia; întrucât nu există nicio țară în care să se fi realizat pe deplin egalitatea de gen;

- Q. întrucât femeile pot fi afectate în mod deosebit de inegalitățile economice ca urmare a disparităților în materie de venituri între femei și bărbați, din cauza procentului scăzut de femei bine plătite și a faptului că veniturile femeilor constau în principal din salarii și, într-o măsură mai mică, din câștiguri din capital; întrucât riscul de sărăcie menstruală poate avea, de asemenea, un impact negativ asupra situației femeilor; întrucât este regretabil că produsele de igienă pentru femei și produsele și serviciile de îngrijire pentru copii, persoane în vârstă sau persoane cu dizabilități nu sunt considerate încă bunuri de bază în toate statele membre;
- R. întrucât Eurofound a subliniat importanța politicilor care promovează echilibrul de gen în munca de îngrijire, remunerată și neremunerată, inclusiv a politicilor în domeniul concediului pentru creșterea copilului, care cresc participarea bărbaților la munca de îngrijire neremunerată, precum și îmbunătățirea remunerării și a condițiilor de muncă în sectoarele dominate de femei, cum ar fi sectorul îngrijirii;
- S. întrucât egalitatea de gen pe piața muncii este un instrument important pentru eliminarea sărăciei în rândul femeilor, de care beneficiază nu numai femeile, ci și economia în ansamblu, având un impact pozitiv asupra PIB-ului, asupra nivelurilor de ocupare a forței de muncă și asupra productivității; întrucât îmbunătățirea egalității de gen ar conduce, până în 2050, la o creștere a PIB-ului Uniunii pe cap de locuitor cu 6,1 % până la 9,6 % și la un număr suplimentar de 10,5 milioane de locuri de muncă, de care ar beneficia atât femeile, cât și bărbații¹³;
- T. întrucât femeile trăiesc experiența lipsei de adăpost în mod diferit din cauza genului; întrucât femeile se confruntă cu lipsa de adăpost și cu locuințe precare ca urmare a discriminării, a sărăciei și a violenței pe criterii de gen;
- U. întrucât sărăcia parentală conduce adesea la sărăcie în rândul copiilor; întrucât investițiile în politicile de sprijinire a femeilor îmbunătățesc totodată condițiile de viață ale familiilor acestora, inclusiv ale copiilor lor; întrucât Uniunea și statele membre trebuie să respecte, să protejeze și să garanteze drepturile copiilor în conformitate cu Tratatul Uniunii Europene; întrucât drepturile copiilor sunt puse în pericol în situații de

---

¹² <https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210203-1>

¹³ <https://eige.europa.eu/gender-mainstreaming/policy-areas/economic-and-financial-affairs/economic-benefits-gender-equality>

sărăcie; întrucât eradicarea sărăciei în rândul copiilor este inclusă în principiul 11 al Pilonului european al drepturilor sociale;

- V. întrucât o proporție semnificativă a populației romi din Europa trăiește în condiții extrem de precare, atât în zonele rurale, cât și în cele urbane, și în condiții socioeconomice deplorabile; întrucât atitudinea negativă față de romi adânc înrădăcinată, permanentă și structurală, adesea instituționalizată și guvernamentală, continuă să existe la toate nivelurile societății europene, formând o barieră semnificativă în toate domeniile vieții, inclusiv în domeniul locuințelor, al educației, al sănătății și al ocupării forței de muncă, ceea ce conduce la sărăcie; întrucât sărăcia este moștenită, forțând comunitățile în cauză să se confrunte cu dificultăți intergeneraționale;
- W. întrucât romii sunt discriminați în ceea ce privește accesul la inițiativele privind ocuparea forței de muncă, cum ar fi Garanția pentru tineret; întrucât serviciile publice de ocupare a forței de muncă adesea nu au capacitatea de a ajunge la aceste persoane sau aplică practici de discriminare indirectă;
- X. întrucât tranziția digitală și tranziția verde necesită acțiuni pentru a se garanta că nimeni nu este lăsat în urmă; întrucât femeile sunt subreprezentate la toate nivelurile în domeniul digital și cel al științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM) din Europa și ocupă mai puține posturi decât bărbații în domeniul tehnologiilor inovatoare, cum ar fi inteligența artificială; întrucât femeile reprezintă numai 34 % dintre absolvenții STIM și numai 17 % dintre specialiștii TIC, câștigând cu 19 % mai puțin decât bărbații în domeniul informației și în cel al comunicațiilor din Europa; întrucât multiplele disparități de gen, precum așa-numitul „decalaj în ceea ce privește visurile” sau „decalajul în ceea ce privește drepturile”, și absența reprezentării femeilor în poziții de conducere pot influența opțiunile profesionale și educaționale ale fetelor încă de la o vârstă timpurie și, prin urmare, contribuie la accentuarea inegalităților dintre bărbați și femei în anumite sectoare ale pieței muncii, în special în carierele din domeniul STIM;
- Y. întrucât femeile, în special cele care locuiesc în zonele rurale, au adesea acces limitat la educație, la formare și la programe de îmbunătățire a competențelor digitale care sunt esențiale pentru ambele tranziții, oferindu-le oportunitatea de a își continua viața profesională cu succes; întrucât educația, formarea profesională și învățarea pe tot parcursul vieții sunt de o importanță capitală pentru toți,
- 1. solicită o strategie europeană globală de combatere a sărăciei, care să integreze perspectiva de gen, cu obiective ambițioase de reducere a sărăciei și a lipsei de adăpost și de eradicare a sărăciei extreme în Europa până în 2030, pe baza obiectivelor principale stabilite în planul de acțiune al Pilonului european al drepturilor sociale, în special în rândul copiilor, cu măsurători coerente și cu accent pe întreruperea ciclului intergenerațional al riscurilor de sărăcie; invită statele membre să pună în aplicare pe deplin Pilonul european al drepturilor sociale, acordând atenție deosebită obiectivelor principale de a reduce cu cel puțin 15 milioane numărul de persoane expuse riscului de sărăcie și de excluziune socială, de a ajunge ca cel puțin 78 % din populația cu vârste cuprinse între 20 și 64 de ani să fie încadrată în muncă până în 2030 și cel puțin 60% din adulți să participe la activități de formare în fiecare an; subliniază că sărăcia în rândul femeilor este strâns legată de sărăcia în rândul copiilor, că gospodăriile monoparentale sunt expuse unui risc mai mare de sărăcie și de excluziune socială și că e

mai probabil ca respectivele gospodării să fie conduse de femei; subliniază că, pentru a se asigura efecte sustenabile și de lungă durată, strategia ar trebui să se ocupe de cauzele profunde ale sărăciei și impactul acesteia asupra drepturilor copiilor; solicită ca această strategie să includă o analiză și o abordare transversale și să prevadă măsuri specifice pentru a sprijini persoanele cele mai marginalizate; subliniază că femeile cu venituri mici, femeile în vârstă, femeile cu dizabilități, femeile roma, femeile aparținând minorităților religioase sau etnice, femeile migrante, femeile tinere, femeile LGBTIQ + și mamele singure se confruntă cu inegalități mai mari decât cele la care fac față femeile în general; subliniază că toate femeile, inclusiv cele care provin din rândul minorităților și din grupuri vulnerabile, ar trebui să beneficieze de obiectivele și acțiunile strategiei; subliniază că strategia ar trebui să fie în conformitate cu angajamentul Uniunii față de obiectivele de dezvoltare durabilă 1, 5 și 10 și față de Agenda 2030;

2. atrage atenția asupra faptului că, pentru a preveni și a combate sărăcia în rândul femeilor, este nevoie ca toate statele membre să dispună de sisteme naționale de venit minim ca parte integrantă a unei strategii multidimensionale și integrate de combatere a sărăciei la nivelul Uniunii; ia act de angajamentul Comisiei de a propune o recomandare a Consiliului privind venitul minim în 2022; invită Comisia ca în viitoarea recomandare să emită orientări pentru a se asigura că nu sunt discriminări în sistemele de venit minim, acolo unde există astfel de sisteme, cu scopul de a rupe ciclul sărăciei în familiile vulnerabile; subliniază că este necesar ca sistemele de venit minim ale statelor membre să aibă o dimensiune de gen puternică pentru a combate feminizarea sărăciei și a garanta un venit minim pentru persoanele cele mai expuse riscului de excluziune; subliniază importanța pensiilor minime și a pensiilor de urmaș pentru a combate excluziunea socială și sărăcia în rândul femeilor în vârstă; subliniază că este important ca recomandarea planificată a Consiliului referitoare la venitul minim în 2022 să trateze nevoia de a asigura pensii minime decente; invită statele membre să continue să defalcheze datele privind pensiile pentru limită de vârstă în funcție de gen și de diferitele grupe de vârstă;
3. reamintește că propunerea privind salariile minime adecvate vizează reducerea sărăciei persoanelor încadrate în muncă, în special în rândul femeilor; solicită adoptarea rapidă a propunerii de directivă, care va asigura un nivel de trai decent pentru lucrători și familiile acestora; subliniază că, având în vedere proporția mai mare a femeilor în locuri de muncă și sectoare cu salarii scăzute, îmbunătățirea gradului de adecvare a salariilor minime nu numai că reduce sărăcia persoanelor încadrate în muncă, ci sprijină, de asemenea, egalitatea de gen și reduce diferența de remunerare între femei și bărbați; solicită statelor membre să acorde prioritate ratei de sărăcie a persoanelor încadrate în muncă și să o examineze într-un mod mai sistematic în raport cu genul și cu grupuri specifice; de asemenea, invită statele membre să favorizeze securitatea locurilor de muncă, să reducă inegalitățile salariale și să combată munca cu fracțiune de normă involuntară, să contracareze discriminarea în ceea ce privește nivelul salariilor, inclusiv să elimine diferența de remunerare dintre femei și bărbați, pentru a garanta că munca decentă este o cale sustenabilă de ieșire din sărăcie;
4. subliniază că este necesar ca statele membre să pună în aplicare politici bine elaborate în domeniul pieței muncii vizând eliminarea disparităților de gen care expun femeile la un risc mai ridicat de sărăcie, în special disparitățile de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, remunerarea și pensiile; invită statele membre, în special prin

intermediul semestrului european, să construiască piețe ale muncii incluzive, oferind grupurilor vulnerabile căi de acces către locuri de muncă de calitate, salarii decente și protecție socială; subliniază că, deși s-au realizat progrese, pe piața muncii continuă să existe inegalități de gen care trebuie soluționate; invită Comisia să pună în aplicare și să monitorizeze îndeaproape obiectivele esențiale stabilite în strategia privind egalitatea de gen, prin acțiuni concrete; subliniază rolul partenerilor sociali în eforturile de a reduce disparitățile de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, remunerarea și pensiile; salută propunerea de directivă privind transparența salarială, care vizează consolidarea principiului egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare între bărbați și femei prin transparență salarială și mecanisme de asigurare a respectării legii, reducând astfel diferența de remunerare între femei și bărbați și îmbunătățind stabilitatea financiară și independența economică a femeilor în general, precum și permițând femeilor afectate să iasă din sărăcie și din situațiile de violență domestică; invită Comisia și statele membre să se asigure că o astfel de propunere acoperă cât mai mulți lucrători, fără discriminare; subliniază că participarea mai mare a femeilor pe piața muncii ar trebui să se concentreze pe locuri de muncă sustenabile și de calitate, inclusiv în sectoare orientate spre viitor, pentru a elimina diferența de remunerare între femei și bărbați; subliniază că segregarea pieței muncii riscă să subvalueze sectoarele feminizate și să conducă la condiții de muncă precare pentru femeile din sectoarele respective;

5. invită Comisia și statele membre să îmbunătățească posibilitățile pentru femei pe piața muncii, să reducă sarcina și responsabilitățile femeilor și să sprijine în mod activ persoanele care acordă îngrijiri informale, majoritatea acestora fiind femei, asigurându-le un venit adecvat, crescând gradul de asumare de către bărbați a responsabilităților de îngrijire, asigurând servicii publice și private accesibile și de înaltă calitate de îngrijire a copiilor, în special pentru copiii cu vârsta de sub trei ani, precum și îngrijire și servicii de înaltă calitate pentru persoanele care au nevoie de îngrijire și sprijin, cum ar fi persoanele în vârstă și cele cu dizabilități, și prin furnizarea de servicii de sprijin psihosocial sau de asistență îngrijitorilor informali; solicită statelor membre să finanțeze în mod adecvat servicii publice și private mai bune și la prețuri mai abordabile, precum și să sprijine serviciile sociale non-profit și alte infrastructuri sociale; invită statele membre să asigure accesul la servicii esențiale pentru femei, și, dacă este nevoie, pentru copiii lor aflați în întreținere și alți membri ai familiei apropiate care au nevoie de îngrijiri sau sprijin, în special pentru grupurile vulnerabile, dat fiind că acest lucru ar permite unui număr mai mare de femei să participe pe piața muncii și să asigure echilibrul între viața profesională și cea privată și ar contribui, de asemenea, la reducerea riscului de sărăcie a femeilor și a persoanelor dependente de acestea; invită Comisia și statele membre să se asigure că dreptul Uniunii privind egalitatea de gen cu un impact direct asupra participării femeilor pe piața muncii este pus în aplicare și că progresul acestuia este monitorizat îndeaproape;
6. salută angajamentul Comisiei de a prezenta, în 2022, o revizuire a obiectivelor de la Barcelona privind educația și îngrijirea timpurie; îndeamnă statele membre să accelereze procesul de atingere a obiectivelor de la Barcelona peste tot în Uniune pentru a permite participarea femeilor pe piața muncii, să acorde prioritate revizuirii ambițioase a obiectivului privind structurile de îngrijire pentru copiii cu vârsta de sub trei ani și să elimine orice discriminare în ceea ce privește accesul la servicii de calitate de îngrijire a copiilor prin investiții în servicii accesibile și de calitate de îngrijire a copiilor preșcolari

pentru toți, valorificând totodată întregul potențial al Garanției europene pentru copii și al fondurilor UE pertinente; recunoaște că sunt necesare eforturi pentru a combate inegalitățile existente în ceea ce privește accesul la servicii de calitate de educație și îngrijire a copiilor preșcolari; invită statele membre să soluționeze deficitul de servicii de îngrijire a copiilor după orele de școală și în timpul vacanțelor școlare; invită Comisia și Consiliul să dezvolte obiective similare pentru îngrijirea de lungă durată în cadrul viitoarei inițiative europene în materie de îngrijire, inclusiv o inițiativă privind îngrijirea de lungă durată în 2022, adoptând o abordare globală privind toate nevoile și serviciile în materie de îngrijire și stabilind standarde minime și orientări privind calitatea îngrijirilor pe parcursul ciclului de viață, cu scopul de a asigura o îngrijire de lungă durată sustenabilă care să garanteze un acces mai bun la servicii de calitate pentru persoanele care au nevoie, precum și garantând participarea neîntreruptă a femeilor pe piața muncii și soluționând repartizarea inegală a responsabilităților de îngrijire; subliniază, de asemenea, necesitatea de a adopta măsuri pentru a încuraja bărbații să aleagă profesii în domeniul îngrijirii; invită Consiliul European să deblocheze Directiva privind femeile în consiliile de administrație; subliniază că faptul de a vedea femei reprezentate în roluri de conducere poate influența alegerile educaționale și profesionale ale fetelor și ale femeilor tinere și contribui la oprirea inegalităților din anumite sectoare ale pieței muncii în care femeile sunt mai slab reprezentate, îmbunătățind totodată condițiile de muncă din sectoarele feminizate.

7. observă că măsurile pentru stimularea încadrării în muncă a femeilor prin implicarea egală a bărbaților în responsabilitățile de îngrijire, cum ar fi, de exemplu, prin sisteme eficiente de concedii de paternitate și prin eliminarea stimulentei fiscale ce penalizează persoanele care reprezintă a doua sursă de venit, acestea fiind în principal femei, pot contribui în mod direct sau indirect la reducerea disparităților de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și remunerarea; invită statele membre să încurajeze o repartizare egală a responsabilităților de îngrijire între femei și bărbați prin perioade de concediu plătit netransferabile între părinți, ceea ce ar permite femeilor să ocupe din ce în ce mai mult locuri de muncă cu normă întreagă; invită statele membre să pună în aplicare rapid și în mod ambițios Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată;
8. subliniază că trebuie să se acorde acces universal la pensii la retragerea din activitate și la pensii pentru limită de vârstă, care să fie accesibile tuturor, publice, bazate pe solidaritate și adecvate, în special pentru femei, având în vedere că, în UE, diferența medie de pensii între bărbați și femei continuă să fie considerabilă, situându-se la 29 % în 2019; subliniază importanța unor sisteme de pensii publice și ocupaționale care să asigure venituri adecvate din pensii, peste pragul sărăciei, și să permită pensionarilor să își păstreze nivelul de trai; solicită statelor membre să ia în considerare posibilitatea de a include responsabilitățile de creștere a copiilor și alte responsabilități de îngrijire informală în sistemele de pensii atunci când femeile nu au posibilitatea să desfășoare o activitate remunerată și să plătească contribuții adecvate, inclusiv sub formă de credite de îngrijire, pentru a ține seama de faptul că, în mod frecvent, femeile sunt nevoite să își întrerupă cariera pentru a îndeplini astfel de responsabilități ca urmare a rolurilor de gen adânc înrădăcinate; observă că impactul independenței economice limitate a femeilor pe tot parcursul vieții și inegalitățile de gen de pe piața muncii devin cel mai evidente în rândul grupelor de vârstă mai înaintate, în special dacă femeile sunt văduve sau locuiesc singure; observă că disparitatea de gen în ceea ce privește sărăcia, care este în

detrimentul femeilor, este mai ridicată în grupa de vârstă de 75 de ani și peste, ceea ce reprezintă un motiv de preocupare deosebită având în vedere că femeile din UE reprezintă majoritatea populației în curs de îmbătrânire;

9. invită statele membre să asigure oportunități economice egale pentru femei în timpul și ulterior crizei provocate de pandemia de COVID-19; subliniază că eforturile de redresare ar trebui să adopte o abordare care să țină seama de dimensiunea de gen, să investească în sectorul îngrijirii, să stimuleze crearea de locuri de muncă de calitate și creșterea economică sustenabilă, precum și munca decentă, competențele, formarea, reziliența și echitatea societăților noastre și ar trebui să aibă o dimensiune socială puternică pentru toate femeile, însoțită de o abordare transversală, pentru a sprijini femeile care provin din grupuri mai vulnerabile, cum ar fi femeile din gospodării monoparentale sau fără venit, femeile cu dizabilități, femeilor rome, femeilor care provin din minorități religioase sau etnice, mamele singure, femeile în vârstă, femeile migrante, femeile tinere, femeile LGBTIQ+ sau cele care au grijă de persoane dependente, dat fiind că ele sunt expuse în mod special riscului de sărăcie și de izolare; invită statele membre să faciliteze recunoașterea formală a competențelor dobândite în mod informal în timpul perioadelor de îngrijire pentru a îmbunătăți capacitatea de inserție profesională a femeilor după ce responsabilitățile lor de îngrijire se încheie; subliniază că, deși femeile, în general, se confruntă cu o probabilitate de sărăcie mai ridicată pe tot parcursul vieții lor, pandemia de COVID-19 a crescut această probabilitate întrucât măsurile de izolare pentru oprirea pandemiei au avut un impact considerabil asupra sectoarelor economice (precum sectorul gastronomiei, ospitalității, comerțului cu amănuntul, îngrijirii, muncii casnice etc.) în care femeile tind să fie suprareprezentate;
10. observă că unul dintre domeniile în care femeile au fost afectate în mod disproporționat în raport cu bărbații este accesul egal la economie, întrucât, în Europa, femeile tind să fie suprareprezentate în prima linie a pandemiei și, de asemenea, în sectorul serviciilor, care a fost afectat în mod deosebit de criza actuală, traducându-se într-o creștere a ratelor de șomaj în rândul femeilor și, prin urmare, într-o probabilitate ridicată de sărăcie pentru femeile din UE;
11. observă cu îngrijorare că segregarea economică și dezavantajele cu care se confruntă femeile pentru a intra și a rămâne pe piața muncii se traduc în salarii mai mici, în condiții de muncă mai vulnerabile, în pensii mai mici și într-o probabilitate mai mare de a suferi de sărăcie și de excluziune socială pe parcursul vieții;
12. invită statele membre să promoveze flexibilitatea pentru bărbați, precum și pentru femei, în ceea ce privește programul lucru și organizarea muncii, cu scopul de a promova concilierea vieții de familie cu viața profesională;
13. subliniază că este necesar să se promoveze politici care să revitalizeze economia prin sprijinirea antreprenorilor astfel încât aceștia să poată contribui la dezvoltarea unei piețe a muncii care să genereze locuri de muncă decente;
14. subliniază rolul esențial al tuturor fondurilor și programelor europene din domeniul social, în special al Fondului social european Plus (FSE+) și al Fondului european de ajustare la globalizare pentru lucrătorii disponibilizați, precum și al Fondului pentru o

tranziție justă, al Mecanismului de redresare și reziliență și al Fondului pentru azil, migrație și integrare; subliniază că, prin FSE+, statele membre și Comisia ar trebui să vizeze să atenueze impactul socioeconomic al crizei, în special asupra femeilor, să crească participarea femeilor la piața muncii, să îmbunătățească concilierea vieții de familie cu viața profesională, să combată feminizarea sărăciei și discriminarea de gen pe piața muncii, în educație și formare, precum și să sprijine persoanele cele mai vulnerabile și să combată sărăcia în rândul copiilor; invită statele membre să utilizeze pe deplin, în mod eficient și transparent aceste fonduri, cel mai aproape de persoanele care au nevoie de ele și, prin urmare, să consulte și să asocieze autoritățile regionale și locale în aplicarea fondurilor; invită, de asemenea, statele membre să integreze obiectivele privind egalitatea de gen în planurile lor naționale de redresare și reziliență și să se asigure că grupurile cele mai vulnerabile de femei sunt vizate în mod specific în elaborarea și planificarea planurilor naționale și în punerea în aplicare a proiectelor finanțate; reamintește statelor membre că toate proiectele finanțate de UE trebuie să respecte dreptul UE, inclusiv Carta drepturilor fundamentale, precum și Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap; repetă previziunea Comisiei potrivit căreia, în contextul redresării de pe urma pandemiei de COVID-19, combaterea sărăciei extreme și în special soluționarea sărăciei în rândul copiilor vor deveni și mai importante în anii următori; insistă, prin urmare, să se investească cel puțin 20 de miliarde EUR în Garanția europeană pentru copii în perioada 2021-2027; invită statele membre să utilizeze pe deplin FSE+, în special fondurile disponibile pentru a sprijini cele mai defavorizate persoane, cu scopul de a combate formele de sărăcie extremă cu cel mai mare impact în ceea ce privește excluziunea socială, precum lipsa de adăpost, sărăcia în rândul copiilor și lipsa de alimente;

15. subliniază că femeile nu numai că și-au pierdut locurile de muncă în mod disproporționat de la declanșarea pandemiei, dar s-au și confruntat cu obstacole mai mari pentru a reintra și a rămâne pe piața muncii în perioada dintre primele două valuri ale pandemiei de COVID-19 și, deși potențialul de încadrare în muncă a crescut cu 1,4 % pentru bărbați, acesta nu a crescut decât cu 0,8 % pentru femei în timpul aceleiași perioade; subliniază că tinerii, în special tinerele, au pierdut în mod disproporționat mai multe locuri de muncă în timpul primului val al pandemiei; observă că crizele anterioare au arătat că intrarea pe piața muncii în timpul unei recesiuni poate avea consecințe negative privind participarea tinerilor la piața forței de muncă timp de zece ani sau mai mult;
16. invită Comisia și statele membre să încurajeze participarea femeilor pe piața forței de muncă, asigurând în același timp progresivitatea în sistemul fiscal, eliminând prejudecățile de gen și alte inegalități legate de fiscalitate, prezentând inițiative specifice, direcționate și măsurabile în cadrul programelor de finanțare, în conformitate cu recomandarea Comisiei referitoare la un sprijin activ eficace pentru ocuparea forței de muncă; le invită, de asemenea, să promoveze emanciparea femeilor prin educație formală, non-formală și informală, prin formare profesională și învățare pe tot parcursul vieții accesibile și favorabile incluziunii, acordând o atenție deosebită celor mai marginalizate femei, precum și prin accesul la finanțare, antreprenoriatul feminin și reprezentarea femeilor în sectoarele orientate spre viitor, cu scopul de a asigura accesul la locuri de muncă de înaltă calitate și la condiții decente de muncă și de încadrare în muncă în toate grupele de vârstă; invită statele membre să pună în aplicare politici care contribuie la calificarea, perfecționarea și reconversia profesională a femeilor, în special

în ceea ce privește tranziția verde și cea digitală; invită UE și statele membre să sprijine accesul femeilor la învățare și formare de calitate pe tot parcursul vieții, în special după perioadele de absență din motive legate de responsabilități de îngrijire, luând măsuri ferme pentru a depăși lipsa de timp și de resurse, precum și decalajul digital; solicită o mai bună promovare a disciplinelor STIM, a educației digitale, a formării profesionale, a învățării pe tot parcursul vieții, a inteligenței artificiale și a alfabetizării financiare, precum și a altor competențe transversale la toate nivelurile de învățare cu scopul de a garanta că mai multe femei pătrund în aceste sectoare orientate spre viitor și contribuie la dezvoltarea lor, precum și la cea a societății în general; invită statele membre să utilizeze fondurile și programele UE pentru a sprijini învățarea pe tot parcursul vieții și formarea în domeniile specifice ale noilor competențe și capacități digitale, inclusiv, în special, în disciplinele STIM; subliniază că antreprenoriatul feminin are valoare adăugată și ar trebui sprijinit și promovat;

17. invită statele membre să fie ambițioase în punerea în aplicare a Garanției europene pentru copii și a Directivei privind transparența salarială, precum și a viitoarei directive privind salariul minim și a recomandării referitoare la venitul minim;
18. subliniază că eforturile naționale pentru a asigura incluziunea romilor ar trebui accelerate în toate statele membre; invită Comisia să promoveze incluziunea și, astfel, să asigure participarea fetelor și femeilor rome la toate nivelurile, inclusiv a celor care lucrează la nivel local, regional și la nivelul UE; subliniază că acest lucru ar trebui să țină seama de egalitatea dintre femei și bărbați și să urmărească preluarea celor mai bune practici ale statelor membre la nivelul Uniunii;
19. invită Comisia și statele membre să completeze ajutorul financiar al UE cu programe de studii și proiecte care să ofere fetelor și femeilor rome talentate oportunitatea de a recurge la educația continuă pentru a se elibera de sărăcia intergenerațională, promovând integrarea lor socială și dezvoltarea cunoștințelor lor, în vederea îmbunătățirii situației romilor; invită statele membre să indice nivelul de sprijin de care ar avea nevoie pentru a pune în aplicare măsurile recomandate de integrare a populației rome;
20. reamintește că definițiile limitative ale lipsei de adăpost exclud femeile care se confruntă cu lipsa de adăpost și cu excluziunea locativă, întrucât ele apelează la aranjamente informale și adesea nesigure, precum dormitul pe stradă și locuințele de urgență, și nu încearcă să aibă acces la servicii de ajutor pentru persoanele fără adăpost decât atunci când nu mai au alte opțiuni; subliniază că, drept urmare, femeile nu sunt luate în considerare și sunt subestimate în datele cu privire la lipsa de adăpost astfel încât experiențele și nevoile lor sunt neglijate;
21. reamintește că femeile sunt deosebit de expuse la criza de locuințe; subliniază că lipsa de adăpost în rândul femeilor este deseori mai puțin vizibilă și trebuie să fie abordată în mod expres; solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte în strategiile lor naționale privind lipsa de adăpost o abordare care să integreze perspectiva de gen, pentru a sprijini femeile care se confruntă cu lipsa unui adăpost, care au suferit adesea traume complexe și care se confruntă din nou cu traume, cum ar fi violența domestică și abuzul, separarea de copii, stigmatizarea, lipsa de spații sigure și securizate; invită Comisia și statele membre să dezvolte o abordare de gen în politicile lor în domeniul locuințelor, în

special prin sprijinirea femeilor care se confruntă cu situații specifice, precum îndeplinirea rolului de părinte unic;

22. salută instituirea Platformei europene pentru combaterea fenomenului lipsei de adăpost și abordarea sa integrată și centrată pe persoane și pe locuințe; solicită ca aceasta să integreze dimensiunea de gen în toată activitatea sa, să includă organizațiile de apărare a drepturilor femeilor și să realizeze un studiu privind situația lipsei de adăpost în rândul femeilor în Europa;
23. subliniază că Pactul verde european și tranziția justă trebuie să acorde o atenție deosebită sărăciei energetice, sporind investițiile publice în locuințe sociale, accesibile și eficiente din punct de vedere energetic;
24. subliniază dimensiunea de gen a sărăciei energetice, care afectează în mod disproporționat femeile singure, gospodăriile monoparentale și cele conduse de femei, precum și nevoia de a acorda atenție situației specifice a femeilor atunci când se analizează riscul tot mai mare de inegalități și de sărăcie care decurge din politicile privind clima; subliniază necesitatea de a ține seama într-o mai mare măsură de justiția de gen în domeniul locuințelor și al reînnoirii urbane; reamintește invitația sa ca Comisia și statele membre să stabilească o definiție a sărăciei energetice care să țină seama de aspectele de gen ale fenomenului, precum și să asigure o acțiune mai ambițioasă pentru a combate sărăcia energetică¹⁴; invită, în acest context, statele membre să prezinte un raport privind dimensiunea de gen a sărăciei energetice în planurile lor naționale privind energia și clima;
25. invită statele membre să elimine taxele pentru produsele sanitare, care pun în pericol în mod disproporționat demnitatea femeilor cu venituri scăzute; regretă profund că, în pofida propunerilor de modificări a normelor privind TVA din 2018, o serie de state membre nu au redus cota de TVA pentru produsele sanitare;
26. observă că toate statele membre au mărit pachetele de îngrijire în timpul pandemiei și au introdus dispoziții speciale pentru gospodăriile monoparentale; îndeamnă statele membre să prelungească aceste dispoziții în timpul perioadei de redresare;
27. consideră că este important ca politicile de gen să trateze dezechilibrul de gen în activitățile de îngrijire remunerate și neremunerate, să crească participarea femeilor în sectoarele dominate de bărbați și să promoveze încadrarea în muncă a bărbaților în sectoarele dominate de femei, cu scopul de a soluționa segregarea de gen în ocuparea forței de muncă; subliniază că persistența segregării profesionale în funcție de gen sugerează că trebuie să se recurgă mai mult la sistemele de educație și formare și la alte stimulente pentru a încuraja tinerii și tinerele să se angajeze în locuri de muncă identificate cu celălalt gen;
28. regretă că datele actuale privind sărăcia nu reflectă decât parțial disparitatea de gen, întrucât indicatorii riscului de sărăcie sunt măsurați prin intermediul datelor referitoare la gospodăria, care nu arată repartizarea resurselor și accesul la ele în cadrul

---

¹⁴ Rezoluția Parlamentului European din 26 mai 2016 referitoare la sărăcie: o perspectivă de gen JO C 76, 28.2.2018, p. 93.

gospodăriilor; reamintește invitația sa adresată Comisiei și statelor membre de a continua să dezvolte și să îmbunătățească colectarea de date, statisticile, cercetările și analizele defalcate în funcție de gen, precum și sprijinul și măsurile pentru a îmbunătăți dezvoltarea capacităților instituțiilor și ale organizațiilor societății civile în ceea ce privește colectarea și analizarea datelor; invită în special Observatorul sărăciei energetice al Uniunii să ofere date dezagregate în funcție de gen în setul său de indicatori accesibili în mod public;

29. reamintește că distanțarea socială și carantina impuse din cauza pandemiei de COVID-19 au avut un impact dramatic asupra numărului de cazuri de violență împotriva femeilor, crescând incidența violenței domestice și a abuzurilor asupra copiilor; reamintește că s-a demonstrat că independența economică a femeilor este un instrument esențial pentru combaterea violenței de gen; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să acorde sprijin financiar femeilor victime ale violenței de gen care încearcă să trăiască în mod independent, precum și un acces mai bun la informațiile despre finanțarea pentru locuințe la prețuri accesibile, ca modalități de îmbunătățire a independenței lor economice și a nivelului lor de trai;

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	3.3.2022
Rezultatul votului final	+: 41 -: 8 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Atidzhe Alieva-Veli, Dominique Bilde, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, David Casa, Leila Chaibi, Ilan De Basso, Margarita de la Pisa Carrión, Özlem Demirel, Jarosław Duda, Estrella Durá Ferrandis, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Rosa Estaràs Ferragut, Nicolaus Fest, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Helmut Geuking, Elisabetta Gualmini, Alicia Homs Ginel, France Jamet, Agnes Jongerius, Radan Kanev, Adám Kósa, Stelios Kympouropoulos, Katrin Langensiepen, Miriam Lexmann, Elena Lizzi, Giuseppe Milazzo, Kira Marie Peter-Hansen, Dragoş Pişlaru, Manuel Pizarro, Dennis Radtke, Elżbieta Rafalska, Guido Reil, Daniela Rondinelli, Mounir Satouri, Monica Semedo, Michal Šimečka, Beata Szydło, Eugen Tomac, Romana Tomc, Marie-Pierre Vedrenne, Nikolaj Villumsen, Marianne Vind, Maria Walsh, Stefania Zambelli, Tatjana Ždanoka
Membri supleanți prezenți la votul final	Evelyn Regner, Eugenia Rodríguez Palop, Sara Skyttedal

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

41	+
NI	Daniela Rondinelli
PPE	David Casa, Jarosław Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Helmut Geuing, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Dennis Radtke, Sara Skyttedal, Eugen Tomac, Romana Tomc, Maria Walsh
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Dragoş Pişlaru, Monica Semedo, Michal Šimečka, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Ilan De Basso, Estrella Durá Ferrandis, Elisabetta Gualmini, Alicia Homs Ginel, Agnes Jongerius, Manuel Pizarro, Evelyn Regner, Marianne Vind
The Left	Leila Chaibi, Özlem Demirel, Eugenia Rodríguez Palop, Nikolaj Villumsen
Verts/ALE	Katrin Langensiepen, Kira Marie Peter-Hansen, Mounir Satouri, Tatjana Ždanoka

8	-
ECR	Giuseppe Milazzo, Margarita de la Pisa Carrión, Elżbieta Rafalska, Beata Szydło
ID	Dominique Bilde, Nicolaus Fest, France Jamet, Guido Reil

4	0
ID	Elena Lizzi, Stefania Zambelli
NI	Ádám Kósa
PPE	Miriam Lexmann

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	16.6.2022
Rezultatul votului final	+: 22 -: 0 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Isabella Adinolfi, Annika Bruna, Maria da Graça Carvalho, Margarita de la Pisa Carrión, Lina Gálvez Muñoz, Alice Kuhnke, Karen Melchior, Andželika Anna Możdżanowska, Maria Noichl, Sandra Pereira, Pina Picierno, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, María Soraya Rodríguez Ramos, Christine Schneider, Sylwia Spurek
Membri supleanți prezenți la votul final	Michiel Hoogeveen, Ewa Kopacz, Aušra Maldeikienė, Predrag Fred Matić, Silvia Modig, Monika Vana
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Marek Paweł Balt, Milan Brglez, Maria Walsh

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

22	+
ECR	Andželika Anna Mozdżanowska
PPE	Isabella Adinolfi, Maria da Graça Carvalho, Ewa Kopacz, Aušra Maldeikienė, Christine Schneider, Maria Walsh
Renew	Karen Melchior, María Soraya Rodríguez Ramos
S&D	Marek Paweł Balt, Milan Brglez, Lina Gálvez Muñoz, Predrag Fred Matić, Maria Noichl, Pina Picierno, Evelyn Regner
The Left	Silvia Modig, Sandra Pereira
Verts/ALE	Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek, Monika Vana

0	-

3	0
ECR	Michiel Hoogeveen, Margarita de la Pisa Carrión
ID	Annika Bruna

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri